

Historische Kring Eemnes

juni 2002 jaargang 24, nr. 2

Verschijnt viermaal per jaar

Bestuur

Voorzitter	mw. L. v. Eijle	Geuzenweg 284, Hilversum
Vice-voorzitter	H. v. Hees	Kerkstraat 15
Secretaris	R. v.d. Schaaf	Hasselaarlaan 46
Waarn. Penningm.	J. Frantsen	Streefoordlaan 4

Leden

R. Ruizendaal	Laarderweg 31
mw. M. v.d. Schaal	Watersnip 14
J. v. Wijk	Raadhuislaan 39
J. J. Smids	Graanoogst 3

Contributie H.K.E. € 14,00 per jaar, exclusief porto-kosten € 4,50.
Girorekening nr. 2080362

Losse nummers kwartaalboekje € 4,55 exclusief € 1,20 porto-kosten.

Ledenadministratie, adreswijzigingen en verkoop losse nummers:	B. van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39, tel. 5314689
---	--

Redactie	J.J. Smids, 5387572
Typewerk en correctie	M. Achthoven, B. van Wijk-Blom
Opmaak	H. v. Gelder, J.J. Smids

Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie.

Zie voor HKE-actueel op internet:
www.regioplaza.nl + Verenigingen Plaza + Cultuur

Doel van de vereniging is bevordering van de kennis van- en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder.

HKE-41

Inhoud

Werkgroepen	43	Herinneringen	79
Oudheidkamer	43	Overhandiging eerste exemplaar	
HKE ook op het internet	44	“Eemnessers door de eeuwen	
Openbaar vervoer Eemnes (III)	45	Heen”	82
Wie doet er mee		Interview met meneer en	
Wie weet er van?	58	mevrouw Boelsma–Glebbeek	83
Meentweg 79 en		Het Eemnesser dialect	94
familie De Groot	59	Gezocht: Informatie over het	
Cadeau voor leden	76	kleinste huisje van Eemnes	

Van de redactie

Kopij voor het volgende kwartaalboekje ontvangen wij graag voor 15 augustus 2002.

HKE-42

Handgeschreven of getypt naar M. Achthoven, Laarderweg 71; op diskette naar J. Smids, Graanoogst 3.

Werkgroepen

Monumenten	M. Beel	Plantsoen 9	5313290
Biblio/topografie	P. Kaarsgaren	Willemserf 78	5386676
Genealogie	H. v. Hees	Kerkstraat 15	5389849
Recent Verleden	A. den. Boer	Aartseveen 32	5389297
Klederdracht Eem-			
en Gooiland	J. Eggenkamp	Laarderweg 2	5387265
Tentoonstelling	M. v.d. Schaal	Watersnip14	5317093

Oudheidkamer

Oudheidkamer Eemnes
Raadhuislaan 2a
Telefoon 035 - 5382375

Geopend:
zaterdag van 14.00 - 16.00 uur
Toegang gratis

HKE ook op het internet

Sedert enkele jaren doet de Historische Kring Eemnes ook mee aan de gekte van *www --- punt-nl*. Eerst nog voorzichtig, zonder eigen website, want dat is te duur. We staan vooral op internet om niet-leden te informeren, maar ook voor leden wordt het internet een hulpmiddel om actuele informatie te vinden. Van de drie websites waar HKE-informatie is te vinden, is er één waar we geheel zelf het nieuws invoeren, vanaf de PC thuis.

Dat is de website, die we voortaan vermelden in het kwartaalblad:

www.regioplaza.nl

Dit is: een regionale website, waar heel veel bedrijven en verenigingen hun informatie bekend maken.

Hoe HKE-info te vinden: klik in de linker kant van het scherm op "Verenigingen Plaza"; klik dan op "zoek op categorie" en klik vervolgens op "cultuur". Dan verschijnt er een lijst in alfabetische volgorde, waar je door scrolling van het beeld Historische Kring Eemnes vindt.

Wat vind je er: de tamelijk beperkte ruimte gebruiken we om de tentoonstellingen in de Oudheidkamer bekend te maken en zo nu en dan ook voor andere activiteiten. Jan Out vernieuwt de informatie, zodra dat gewenst is.

Dan nog een paar opmerkingen over de andere twee websites:

www.eemnes.nl

Dit is: de website van gemeente Eemnes
HKE-44

nes, die door medewerkers in het Gemeentehuis wordt bijgewerkt.

Hoe HKE-info te vinden: klik op "Eemnes in beeld" en vervolgens op "geschiedenis".

Wat vind je er: in de eerste plaats de "Eemnesser historie in Vogelvlucht". In de inleidende alinea wordt de Oudheidkamer genoemd. Klik op Oudheidkamer of op "expositie Eemnes in kaart" en je komt bij info over tentoonstellingen. In de eerste regels kan je klikken voor de lopende expositie. Verder staan er nog teksten en kaartjes van de destijds gehouden tentoonstelling "Eemnes in de kaart gekeken". Jan Out geeft wensen voor vernieuwingen door aan het gemeentehuis.

www.museum.nl

Dit is: de website van de Stichting Museum Jaarkaart. Naast gegevens van de grote, middelgrote en kleine musea, biedt men ook ruimte aan Oudheidkamers.

Hoe HKE-info te vinden: klik op "snel zoeken", klap uit "maak een keuze", klik op "plaats", type Eemnes en klik op "OK". Dan volgt de Oudheidkamer Eemnes.

Wat vind je er: een vaste rubriek met algemene informatie over onze Historische Kring en de Oudheidkamer, maar ook wordt er wisselende informatie gegeven over de tentoonstellingen. Rom van der Schaaf zendt zo nu en dan een e-mail aan de redactie van de website om aanpassingen door te geven.

*Rom van der Schaaf
Secretaris*

Openbaar vervoer in en rond Eemnes door de eeuwen heen (III)

Vanaf ca 1947

We eindigden het vorige deel met de voorbeelden van urgente wederopbouw na de bevrijding in 1945 en het definitieve einde van de nog even opgeleefde Gooische Tram. Deze was in 1942 samengegaan met het NS-zusterbedrijf de Nederlandsche Buurtspoorweg Maatschappij (NBM). Er breekt na het leningen van de eerste nood een tijd aan van uitvoering van eerdere plannen, waarbij invulling kon worden gegeven aan de concessie voor een busdienst Laren—Eemnes—Baarn, die in 1939 nog was verleend aan de Goosiche Tramweg Maatschappij.

Personenvervoer met “hooibergen”

Op de bewuste dag van de opening van de dienst Laren-Eemnes-Baarn, zaterdag 14 juni 1947, was het natuurlijk feest, zoals we op Afb. 14 zien. De dienst-

Afb. 14: De opening van de nieuwe buslijn van de NBM, Laren-Eemnes-Baarn, in 1947. Het Eemnesser fanfarecorps onder leiding van dirigent Jaap Mooi zorgt voor de vrolijke noot. De muzikanten zijn van links naar rechts Bram Snel, Aart Jongerden, Teus Roodhart, Gert Jongerden, Koos de Groot, Ies Jongerden, Wim de Schouwer en Henk van Kassel. (Verz. HKE)

regeling, geldig vanaf die dag “nam. 1 uur” (namiddag’s 1 uur) en afgedrukt in de *De Bel* van 13 juni 1947, laat ons zien dat de dienst alleen op werkdagen reed (maandag t/m zaterdag) en onregelmatig was met wisselend interval van ca. 1½ uur tot ca. 2½ uur. [22] Er wordt gemeld dat de nieuwe wagen een één-manswagen is en dat deze 31 zitplaatsen en 7 staanplaatsen heeft. *De Bel* meldt al na twee weken dat de dienst “tegemeet komt aan een behoefte, in het bijzonder voor inwoners Eemnes”. Er wordt uitdrukkelijk melding gemaakt dat het publiek in Eemnes nog moeten wennen aan het instappen bij de haltes en ook de zône-grenzen tussen Eemnes Buiten en Binnen geven aanleiding het onderscheid nog eens te benadrukken. Na bijna een half jaar wordt de dienstregeling m.i.v. 27 oct. 1947 aangepast aan de behoefte. De laatste ronde heen (Laren 20.02) en terug (Baarn 20.50) wordt geschrapt en de tweede ochtendrit wordt een half uur vervroegd. Zie *Afb. 15*. [23] Lijn 16 zou als snel lijn 6 worden, gevolgd door 36 (1958) [24], 36/38 (1974), 136/138 en ten slotte 72, voor zover het de verbinding Laren-Baarn aangaat. De voorkant van de bus op *Afb. 14* verraaft dat dit een *Ford*-busje uit 1946 was met opbouw van *Verheul*. De chassis waren in grote hoeveelheid uit Amerika ingevoerd voor het in duigen liggende Europa. Het waren kleine bussen met een lawaaiige en niet te zuinige V8 benzine-motor achterin. Ze werden o.a. gebruikt voor de stadsdiensten in Hilversum. Ze voldeden niet vanwege het benzineverbruik en raakten uit beeld vanaf 1952. De *NBM* had nog wel emplot voor een viertal zonder motor: aanhangwagens voor abonneementhouders achter een grote *Crossley*-bus voor de

TABEL 16 LAREN—EEMNES BUITEN—EEMNES BINNEN—BAARN									
Km.	RITNUMMER	U 1	U 3	U 5	U 7	U 9	U 11	U 13	—
0	Laren (Station) V.	8 32	8 00	11 02	13 02	15 02	16 32	18 32	—
3.3	Eemnes Buiten "	8 42	8 10	11 12	13 12	15 12	16 42	18 42	—
5.6	Eemnes Binnen "	8 47	8 15	11 17	13 17	15 17	16 47	18 47	—
7.6	Baarn (Heemstralaan) "	8 53	8 21	11 23	13 23	15 23	16 53	18 53	—
10.9	Baarn (Station) A.	7 02	8 30	11 32	13 32	15 32	17 02	19 02	—
EEN LUSTHOF IN WINTERPRACHT : OUWEHANDS DIERENPARK OP DE GREBBEBERG BIJ RHENEN !									
TABEL 16 BAARN—EEMNES BINNEN—EEMNES BUITEN—LAREN									
Km.	RITNUMMER	U 2	U 4	U 6	U 8	U 10	U 12	U 14	—
0	Baarn (Station) V.	7 20	8 50	11 50	14 15	15 50	17 20	19 20	—
3.4	Baarn (Heemstralaan) "	7 29	8 59	11 59	14 24	15 59	17 29	19 29	—
5.3	Eemnes Binnen "	7 35	9 05	12 05	14 30	16 05	17 35	19 35	—
7.6	Eemnes Buiten "	7 40	9 10	12 10	14 35	16 10	17 40	19 40	—
10.9	Laren (Station) K.	7 50	9 20	12 20	14 45	16 20	17 50	19 50	—

Afb. 15: Dienstregeling vanaf 27 oct. 1947. Een tamelijk onregelmatige dienst van gemiddeld éénmaal in de twee uur. (Verz. Bep de Boer)

Afb. 16: Deze foto was gemaakt bij het bezoek van de bejaarden van Eemnes op 30 juni 1949 aan het Ouwehands Dierenpark in Rhenen. V.l.n.r. Hendrik Riggeling, Aaltje Scherpenzeel, Hendrikje Scherpenzeel-Snel, Jan Fokken. De bus op de achtergrond was de iets grotere zus (Scani-Vabis B-21) als in de jaren 50 ook door Eemnes heeft gereden (B-15). Hij had niets te maken met het bejaardenuitje, maar de foto is passend bij gebrek aan alternatieven. Uit een serie foto's van de familie D.E.C. Scherpenzeel blijkt dat op die dag de bejaarden met particuliere autos werden gereden. (Foto Mevr. A. Bast-Scherpenzeel)

drukste spitsdiensten, echter niet sneller dan 50 km/uur. Ook op Hilversum-Amsterdam via Laren reed er één. [24] Een enkele lezer heeft hier misschien herinneringen aan.

Voor de periode van 1947 tot de jaren zestig ben ik uitgekomen bij enkele oud-chauffeurs van de NBM. Henk Siep, een chauffeur uit Laren, die nog conducteur op de tram is geweest, vertelde dat het maar een dooie boel was. Er moest geld bij. Daarom reden hier de kleinere bussen, zoals vanaf 1948 ook de kleinste Scania-Vabis bussen, type B-15 [24], die alom in het land bij NS-dochters in groot aantal gebruikt werden voor B-wegen en plattelandslijnen. Hier werden ze daarom bij de chauffeurs veelzeggend “hooibergen” genoemd. Ze hadden dan ook meestal éénmansbediening. Afb. 16 laat een iets langere versie zien, een B-21, die overigens van de zusterbedrijf NZH was. Toevallig staat ook Jan Fokken erop waarmee we in het vorige deel kennis maakten, reden om de foto hier af te beelden. Afb. 17 laat ons een sfeervolle winterfoto zien die is gemaakt op 24 nov. 1952, met daarop nog een waarschijnlijk vooroorlogse op-

geknapte bus van de NBM. Zulke werden toen vaak versleten op de kleinere lijnen.

Paul Zijlstra, uit Drente gekomen in 1940 om te werken als boerenknecht bij Groenestein (*Wakkerendijk* 250), is pas begonnen bij de NBM in 1953. Tijdens het bezoek bij de familie Zijlstra kwamen diverse andere herinneringen naar boven. Paul Zijlstra reed veel op de grote lijnen naar Utrecht en Amsterdam en later de stadsdienst in Hilversum. Hij vertelt over het rijden op de grote *Crossley*-bussen, waarvan er nog één als NBM museumbus bewaard is gebleven, de 1108. *“Het waren kringen om te besturen”, aldus Zijlstra. “Je zat met een glazen schuifraam afgescheiden van de passagiers in een aparte cabine. Er reed toen nog een conducteur/trice mee die de passagiers langs ging, vanwege de tijdwinst. Je had de motor naast je. In de winter lekker warm, maar zomers dreef je eruit.”* Hij reed bij uitzondering wel eens door Eemnes, maar hij had een hekel aan die buitenlijnen, waar het er overigens gemoedelijk aan toe ging. Er kon veel, stoppen tussen haltes en zo, wat natuurlijk niet mocht. Een keer was het erg mistig en mevrouw Zijlstra moest met de bus richting Spakenburg. Een collega van Zijlstra kwam veel te laat bij de halte. Omdat mevrouw Zijlstra de aansluiting moest halen in Baarn is hij eerst over de *Amsterdamse Straatweg* en langs het spoor naar het station gegaan. Daarna is hij teruggegaan en heeft de officiële route door Baarn weer opgepikt. Controleurs had je hier op deze lijn niet, want het was een dood eind voor de NBM, waar ze niet op een tegemoet komende bus van de eigen maatschappij konden overstappen. Paul moest een keer een leerling de weg leren kennen op lijn 36. Ze hadden al een paar keer heen en weer gereden. De laatste ronde, toen Paul weer langs zijn huis zou komen, zei hij: *“Je weet het nou wel hè? Pik me straks maar weer op als je uit Baarn komt. Ik ga even een bakje koffie halen.”* De winter van 1963 is in het geheugen blijven hangen bij menigeen. De hele Wakkerendijk ondergestoven door de sneeuwstorm, die vrij baan had over de polder en die hoge sneeuwduinen achterliet op de dijk. Een NBM-bus was bij *Het Zwaantje* vastgelopen. Paul en zijn vrouw, die daar nog achter wonen, hebben de chauffeur in huis genomen tot de boel veel later op de dag uitgegraven werd. De motor moest de hele dag blijven draaien, want het was toen bij de NBM gewoonte om geen antivries in het koelwater te hebben.

De nieuwkomers willen meer

In 1966 wordt het *Gemeentebestuur van Eemnes* benaderd door de *Commissie Vervoersvergunningen* in Den Haag, omdat men de vergunningen wilde herzien. Dit was in verband met betere afstemming en integratie van stads- en streekvervoer. Het openbaar vervoer begon de gevolgen van de individualisering in het vervoer te voelen, het groeiend aantal eigen autos. De verbinding,

Afb. 17: Een vermoedelijk vooroorlogse bus van de NBM in zijn laatste dagen op 24 nov. 1952 voor de vroegere boerderij van Jan Rigter, nu de hoek van de Raadhuisland / Wakkerendijk. Het arbeidershuisje is het vaste herkenningspunt in het heden. (Verz. Vermandel, HKE)

lijn 36 Bussum—Laren—Baarn v.v., moet op werkdagen overdag al een uur-dienst zijn geworden. 's Zondags en 's avonds reed hij om de twee uur. In een brief dd 12 mei 1966 [25] verzoekt het gemeentebestuur om: 1) meer frequente autobusverbinding, 2) betere aansluiting op de trein in Baarn en Bussum, 3) de laatste bus naar Baarn en Laren omstreeks 23.30. Het antwoord kwam van de *Rijksverkeersinspectie* [26], met als resultaat dat de frequentie van lijn 36 niet verhoogd werd in verband met het dalende aantal reizigers. Wel werd de lijn doorgetrokken naar Amsterdam, maar zou niet meer langs het station Naarden-Bussum gaan.

Eemnes breidde allengs uit. In 1971 kwamen het plan *Klaproos/Ploeglaan* klaar. Hier begint ook mijn vestiging in Eemnes. Met een aantal collega's van de zelfde afdeling bij *Philips* in Hilversum, die ook daar kwamen wonen, constateerden we dat het openbaar vervoer in Eemnes voor ons te wensen overliet. Een aantal had nog geen auto en was daarop aangewezen voor familiebezoek en andere doelen. Aangezien ik een meer dan gemiddelde belangstelling had voor openbaar vervoer, heb ik initiatief genomen om werk te maken van verbetering met die collega's als medestanders. We hadden door dat Eemnes erg op

Hilversum was gericht en we wilden daarom een rechtstreekse verbinding met Hilversum hebben. In de brief die collega Jan van den Berg en ik hebben geschreven was dat dan ook het eerste punt. Ook wij wilden een verhoging van de frequentie, een halfuurdienst. Verder wilden we de bus dichterbij de deur hebben. We hebben daarom voorgesteld om hem door de *Raadhuislaan* de ene kant uit en *Torenzicht* de andere kant uit te laten rijden. [27] Zover is het gelukkig niet gekomen.

De brief had wel enig resultaat, maar niet het gewenste. Omdat de ritbezetting Laren - Baarn gemiddeld 5 bedroeg kon niet tot frequentieverhoging worden overgegaan. Het maken van een rechtstreekse verbinding met Hilversum zou een bus extra kosten, op jaarbasis ca. f 175.000. De *NBM* had onderzocht welke aansluitingen het meest werden gebruikt. Amersfoort bleek het minst in trek. De dienstregeling werd zo aangepast dat in Baarn de aansluiting op de treinen naar Hilversum en Utrecht en de aansluiting op de bussen te Laren richting Hilversum werden verbeterd. Een ingrijpende wijziging was het nu weer laten rijden via het station in Bussum. Een extraatje was het laten beginnen in Eemnes Buiten i.p.v. Laren, van de ochtend-sneldienst naar Amsterdam. Dit schoot echter niet echt op en *B&W* constateerden in haar antwoord aan ons dan ook dat er geen structurele verbeteringen waren. [28]

Evengoed niet getreurd. De uitbreidingsplannen van Eemnes zouden nieuwe kansen bieden. De plannen voor de *Noordbuurt* kregen vorm. Een aantal bewoners in Eemnes had zich verenigd in de *Werkgroep Toekomst Eemnes (WTE)*, overigens tegen al te grote uitbreiding. Deze groep maakte zich vooral zorgen over de schaal waarop Eemnes dacht uit te breiden. Door een toevalligheid werd ik door een ambtenaar verwezen naar deze werkgroep, die zich regelmatig verzamelde bij Frans Kok thuis. Hoewel ik niet alle mensen meer ken, herinner ik mij dat in de kern zaten o.a. Wiwika Greve, Habo Jongsma, Bert van Brakel, Klaas van Dam, Frans Kok. Men kan zeggen dat de werkgroep bestond uit aanhangers van de "*progressieve politiek*" van die tijd (*D66*, *PvdA*, *PSP*, *PPR*), alsmede *Dorpsbelang*. Hoewel ik mijzelf niet zo zeer bemoeide met de acties ten aanzien van de schaal van uitbreiding, zag ik in de werkgroep de mogelijkheid om effectiever iets te kunnen bereiken t.a.v. openbaar vervoer. We hadden bedacht dat we eigenlijk moesten aantonen waar men zijn vervoersbehoefte had. Het gevoel bestond dat de bus wel eens een bestemming had die niet echt gevraagd werd en men zou juist degenen moeten vragen die niet met de bus gingen. Daarom heb ik voorgesteld om een grondige enquête te houden en voor dat doel een werkgroepje op te richten binnen de *WTE*. Dit ging bestaan uit Bert van Brakel, Albert Hoving, Frans Kok, C.E.A. Roelofsz en ikzelf.

ENQUETE VERVOER EEMNES 1973.										BLAD nr.																						
Adres Bushalte Afstand																																
Om een inzicht te krijgen in het vervoersgedrag van de bevolking van EEMNES wil ik u enkele vragen stellen.																																
Weigering: ja = 1 nee = 0																																
GEZINSGEDEELTE																																
1. Hoe oud en van welk geslacht zijn alle inwonende gezinsleden?																																
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 10%;">Leeftijd</td> <td style="width: 10%;">man</td> <td style="width: 10%;">vrouw</td> <td style="width: 10%;">kinderen</td> <td style="width: 10%;">inwonenden</td> <td style="width: 10%;"></td> <td style="width: 10%;"></td> <td style="width: 10%;"></td> <td style="width: 10%;"></td> <td style="width: 10%;"></td> <td style="width: 10%;"></td> </tr> <tr> <td>Geslacht (m of v)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </table>										Leeftijd	man	vrouw	kinderen	inwonenden							Geslacht (m of v)											
Leeftijd	man	vrouw	kinderen	inwonenden																												
Geslacht (m of v)																																
2. Heeft u de beschikking over een auto? ja = 1 nee = 0 (Indien ja): Hoeveel? 1 2 3																																
PERSOONSGEDEELTE (alleen voor personen ouder dan 12 jaar)																																
3. Over welke vervoersmiddelen beschikt u zelf?																																
Fiets = 1 Personenauto = 4 Bromfiets = 2 Geen vervoersmiddel = 0 Motorfiets/Scooter = 3																																
4. Bepent u een beroep uit? = 1 Bent u scholier? = 2 Bent u student? = 3 Geen beroep scholier of student = 0 Indien geen beroep etc. naar vraag 7.																																
5. Waar verricht u als regel uw werk of gaat u naar school? Geen vast werkadres = 0 (Indien 0 of 1 omcirkeld dan over In EEMNES = 1 naar vraag 7.) Buiten EEMNES = 2 Welke plaats en welk adres?																																
6. Van welk vervoersmiddel maakt u gebruik naar werk of school vanaf EEMNES?																																
A.1. Eerste reisgedeelte per:																																
Fiets = 1 Auto als passagier = 5 Bromfiets = 2 Bus = 6 Motorfiets/Scooter = 3 Overige Auto als chauffeur = 4																																
(Indien meerdere genoemd): Waarom meerdere vervoersmiddelen?																																
Van welke maakt u het meest gebruik? 1 2 3 4 5 6																																
Tot welke plaats hebt u het eerste reisgedeelte afgelegd?																																
A.2. Tweede reisgedeelte per:																																
Auto als passagier = 5 Tot waar hebt u dit deel afgelegd? Bus = 6 Trein incl. overstap = 7																																
B. Hoe laat moet u op werk of school zijn? v.m. n.m. Hoe laat vertrekt u van uw werk of school? v.m. n.m. Gaat u in de middagpauze naar huis? ja = 1 nee = 0																																
C. Op hoeveel dagen in de week gebeurt dit? 1 2 3 4 5 6																																
D. (Alleen te stellen aan personen die geen gebruik maken van de bus). Waarom maakt u geen gebruik van de bus naar werk of school?																																

Afb. 18: De voorkant van het enquête-formulier van 1973.

Zo ontstond een project dat met professionele steun werd aangepakt, want iemand kende de heer Roelofsz, ook inwoner van Eemnes, die bij een groot bekend opinie-onderzoeksbureau werkte. Hij kon ons zowel van advies dienen met het opzetten van de enquête, als met het analyseren van de resultaten. Er werd een lijst met vragen opgesteld, die feitelijke persoonlijke omstandigheden betrof, zoals reisdoel voor school en werk, bezit van auto, gebruik van auto, fiets of openbaar vervoer. Zie *Afb.18*. Dezelfde soort vragen werden gesteld voor regelmatige overige reizen, zoals winkelen en andere activiteiten. Er was ook een gedeelte dat aandacht besteedde aan beoordeling van de bestaande omstandigheden en wensen voor verbetering. Om een goede steekproef te krijgen werd ongeveer elk zevende adres gevraagd om mee te werken aan de enquête, waarbij gegevens over alle personen vanaf 13 jaar in betrokken gezinnen gevraagd zouden worden. De adressen waren willekeurig gekozen en beschikbaar gesteld door de gemeentesecretarie. Ongeveer dertig vrijwilligers gingen in de laatste drie weken van september 1973 op pad, met een brief van de gemeente op zak met het verzoek om mee te werken, en na uitdrukkelijke instructies over hoe om te gaan met de vragen. We wilden correctheidshalve vermijden dat er antwoorden in de mond werden gelegd. De medewerking was erg goed. Er zijn totaal 327 personen ondervraagd op 129 adressen van de mogelijke 346 personen op 149 adressen. [29]

De bus gaat daarheen waarheen de mensen niet gaan

Er kwamen interessante resultaten uit, maar vooral dat "*De bus daarheen gaat waar de mensen niet heen gaan.*" Hoewel deze leuze pas later is gebruikt, was het wel de essentie van de uitkomst, naast een aantal andere feiten en wensen. Het gaat te ver om het hele rapport *Wachten op de Bus* [29] hier te herhalen. Geïnteresseerden kunnen het in de *Oudheidkamer* inzien. Hier zijn de belangrijkste resultaten:

32% van 150 forensen gaat naar Hilversum voor werk of school, 25% Laren, 9% Baarn, 6% Amsterdam, 5% elk Bussum, Huizen en Utrecht.

56% gebruikt voor eerste deel reis fiets (43%) of bromfiets (13%), 40% auto (32% als chauffeur, 8% als passagier), 4% gaat met de bus.

6% gaat verder met de trein voor het tweede gedeelte.

Van 284 personen waren de andere regelmatige reisdoelen als volgt verdeeld: 25% Hilversum, 29% Laren, 9% Baarn, 5% Amsterdam. Amersfoort kwam niet voor.

De redenen waarom men niet met de bus ging waren voor werk of school (resp. overig vervoer) als volgt: slechte verbinding, incl. reisduur en frequentie, 38% (35%), voorkeur voor eigen vervoer, meest auto, 14% (34%), bus te duur 7% (7%), werkomstandigheden 12%, diverse antwoorden 12% (15%), geen antwoord 17% (9%).

De wens naar een rechtstreekse verbinding als eerste (tweede) keus ging naar: Hilversum 59% (8%), Laren 4% (5%), Baarn 4% (12%), Bussum 0% (7%), de grotere steden (A'dam, Utrecht, A'foort) 4% (9%), overige 2% (5%), geen antwoord 23% (55%).

Wat betreft de frequentie vroeg 61% om een halfuurdienst, tegen 10% een uurdienst, 14% elke 15 á 20 minuten.

Er waren een aantal suggesties in de open vragen die ik hier niet wil onthouden:

Zou het toejuichen als automobilisten zoveel mogelijk mensen, die naar Laren moeten, meenemen.

De bus opheffen en de taxi subsidiëren.

Gaat verhuizen vanwege de slechte busverbinding.

Persoon heeft zich aangepast aan slechte busverbinding.

Liever geen bus over de Wakkerendijk in verband met agrarisch bedrijf; er moet steeds een kudde verplaatst worden. Oversteken met vee is momenteel een ramp.

Als we naar de stand van nu kijken, dan is het tweede punt uitgekomen met de introductie van de regiotaxi in januari 2002. Het laatste punt heeft zichzelf opgelost met de verhuizing van de boerderijen en de ruilverkaveling. Overigens was er toen ook al meer last van scheurende onverlaten dan van de 2 of 4 bussen in het uur, denk ik.

Nog even Wachten op de Bus

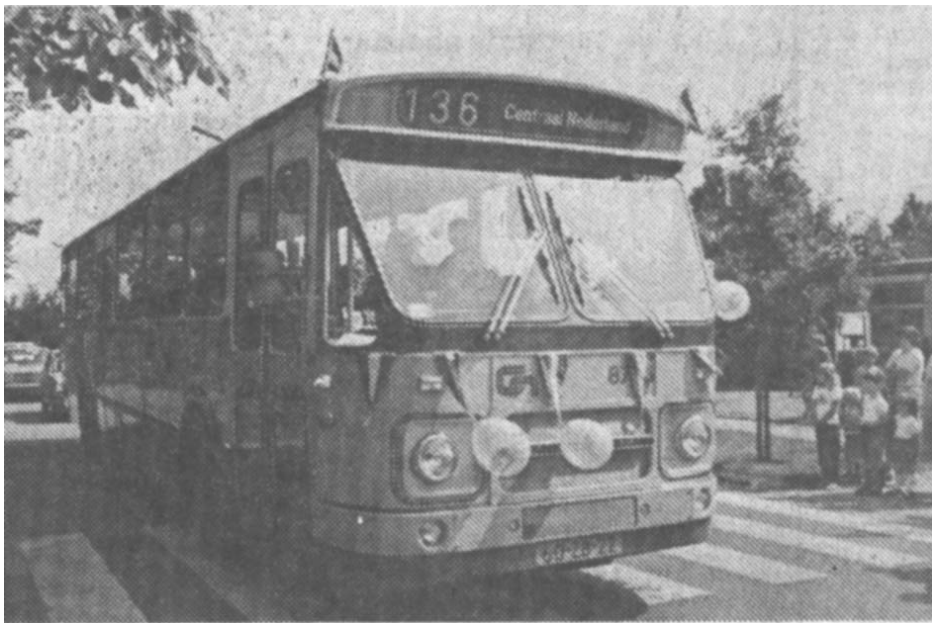
De verbeteringen die werden voorgesteld in het rapport *Wachten op de Bus* behelsden op grond van de gegevens een rechtstreekse verbinding met Hilversum, verhoging van de frequentie tot minstens een halfuurdienst, één kaartje bij overstappen naar Hilversum, laatste bus later, verbeterde aansluiting op treinen en herindeling van haltes. Door het overstappen en het kopen van een apart kaartje was de prijs 50% te duur omdat elk kaartje een aparte vaste basisaanslag had. Wij hadden voor ogen dat de bus wel over Laren zou moeten rijden en stelden daarom voor om een uurdienst rechtstreeks Eemnes - Laren - Hilversum te realiseren, zodat op het andere halfuur men via overstappen in Laren de reis kon maken. We wilden de verbinding met Baarn niet verbreken en dachten overigens niet aan de *Zandheuvelweg*. We begaven ons ook in wat toekomstbespiegelingen, waaronder een *Gooise Stadsdienst*, waarbij we vonden dat Eemnes en Loosdrecht ook mee moesten worden genomen, en herziening van het subsidiebeleid voor stads- en streekvervoer, dat we tweeslachtig vonden. Dat ene kaartje is er wel gekomen in de vorm van de strippenkaart, en ook de herziening van het subsidiebeleid, maar dat heeft niet aan ons gelegen

vrees ik. De presentatie van het rapport aan burgemeester de Becker in begin januari 1974 ging gepaard met enige publiciteit in de plaatselijke kranten.

Tijdens de bijeenkomsten in de kleine werkgroep werden er nogal eens wilde toekomst-ideeën geopperd, die door voldoende realisme gelijk ook weer om zeep werden geholpen. Lees en huiver: Er zou een spoorlijn of sneltram moeten komen tussen de Flevo-polder en Hilversum. Hij zou mooi als hoogspoor over het plantsoen kunnen gaan. Of, een ondertunnelde tramlijn, een kabelbaan. Een aardige discussie was: Als je de frequentie verhoogt krijg je meer passagiers. Oké, als dat twee keer zoveel is en de bus rijdt met verlies, dan is het verlies twee keer zo groot. Dat was niet erg want er stond andere maatschappelijke winst tegenover. Er was ook al sprake van de aanleg van de A27. Een halte voor de snelbussen bij Eemnes is wel onderwerp van gesprek geweest in 1973.

Hilversum ligt even dwars, maar doel bereikt

Door de uitbreiding van Eemnes was er in de vijf jaren die volgden wel een halfuurdienst gekomen, combinatie-lijnen 136/138. Het ene halfuur een snel-

Afb. 19: Foto van de opening van de buslijn op 30 mei 1981, op de Noordersingel bij het Gemeentehuis. Dit ontwerp bus was vanaf 1967 beeldbepalend op de Nederlandse wegen. De laatste, ongeveer 15 jaar oud, staan nu op punt om te verdwijnen. (G&E)

dienst naar Amsterdam, het andere halfuur via station Naarden-Bussum en de "dorpentocht" via Naarden-Vesting, Muiden en Muiderberg. Echter door het subsidiebeleid werd er ook gekeken naar het gebruik van de bus. Door de *Gooi en Eemlander (G&E)* van 21 sept. 1979 werd de slapende werkgroep ineens opgeschrikt. Als er niets gebeurde zou de dienst ingekrompen worden. *Centraal Nederland (CN)* opvolger van de *NBM*, wilde de mogelijkheid voor een rechtstreekse bus naar Hilversum onderzoeken. Om het halve uur zou de ene keer naar Baarn, de andere keer naar Hilversum worden gereden. We hebben daarop *B&W* nog eens met een brief benaderd om dit vooral te bevorderen. [30] De route via de *Zandheuvelweg* was een heel goede oplossing. Ook *Nieuwenoord* (nu *Amerpoort*) en *Eemeroord* (nu *Sherpa*) zouden daarvan profiteren en tevens vervoer opleveren. We zagen onze plannen nu eindelijk goede kans maken, ware het niet dat we hevig verontrust werden door berichten in januari/februari 1981 dat Hilversum van plan was om de *Zandheuvelweg* dicht te doen voor autoverkeer. *CN* was bezig vergunningen te regelen. Dit was de laatste horde. Naarstig overleg in de werkgroep resulteerde in een brief aan het college van *B&W* van *Hilversum* en onze opwachting in een commissievergadering over het onderwerp. We stelden ook: "*Wij kunnen ons niet onttrekken aan de gedachte, dat ook hier weer een geringe openbare vervoersvoorziening tegen gehouden zou kunnen worden door de toevallige omstandigheid, dat deze aan vergunningen is gebonden, terwijl andere weggebruikers een vele malen grotere overlast kunnen bezorgen.*" Met de hulp van de directies van de beide instellingen is het pleit beslecht in het voordeel voor het houden van een proef. Ook *CN* moest daarmee nog bewijzen dat de dienst levensvatbaar was. [30]

Op 31 mei 1981 was het dan zover, de dag voor het ingaan van de nieuwe dienstregeling, zaterdag 30 mei, werd de openingsrit gemaakt met genodigden. Eerst werd met de versierde nieuwste bus, voorafgegaan door de drumband *In Aethere Musica*, vanaf de Roerdomp naar *De Hilt* gereden, waarna locoburgemeester Terlien bij het gemeentehuis werd opgehaald. De toespraken in *De Hilt* door de heren Terlien, Blankenstein (*Regio-manager CN*) en Jongsma (*Werkgroep Toekomst Eemnes*) ging vergezeld van een kleine tentoonstelling met betrekking tot het openbaar vervoer in en om Eemnes door de eeuwen heen. De summiere hoeveelheid informatie die voor de tentoonstelling was verzameld, zijn twintig jaar later eigenlijk de aanzet geweest tot deze serie artikelen. Het werd mijn eerste aanraking met de *Historische Kring Eemnes*. Met de hulp van Bert van Wijk hebben we de oude wegwijzer, die nu in de *Oudheidkamer* staat, van de gemeente kunnen lenen om als bushalte te kunnen aankleden. Een bewaarde film van het *Eemnesser Journaal 1980-1981* heeft wat vastgelegd van deze dag, inclusief een kort interview met de toen bejaarde Jan Fokken. Na het ceremoniële ging de bus als lijn 136 met genodigden en be-

langstelenden onder veel opzien een rit volgens de nieuwe route naar Hilversum en terug maken. Bij uitzondering heeft Rinus van Oostrum deze rit gemaakt, welbespraakt Eemnesser chauffeur bij CN, die ook al gewoonlijk liever de stadsdienst van Hilversum reed. (Wat is dat toch met die chauffeurs die niet door die mooie dorpen willen rijden?) Toevallig sprak ik de heer Blankestein later nog eens. Hij kon me medelen dat het een groeilyn was geworden. We hebben het gezien. In April 1982 vermeldt de *G&E* de conclusie van CN: De proef is geslaagd te noemen en de dienst wordt voortgezet. In het eerste halfjaar waren er dagelijks 300 passagiers, daarna 500. Een paar jaar later is lijn 138 naar Baarn opgeheven en is 136 helemaal halfuursdienst geworden.

Wat daarna en recentelijk nog gebeurde

Het zou ongepast zijn ook maar enigszins te suggereren dat de groepjes, waarbij ik betrokken was, de enigen waren die initiatieven namen. Niet iedereen was gelukkig met het wegvallen van de busdienst naar Baarn omstreeks 1983/84. Er werd wat op gevonden door de Baarnse *dorpsbus* door te trekken tot de *Wakkerendijk*, zodat men daar kon overstappen. De *PvdA Eemnes* heeft de behoefte gepolst voor een verbinding met een *Bel-bus* tussen *Station Baarn* en *Ziekenhuis Hoog Laren* (lees *Gooi Noord*), met de enquête uit 1973 als voorbeeld volgens Livia van Eijle. Burgemeester De Leeuw-Mertens, commissaris bij *Centraal Nederland*, heeft zich sterk beijverd voor deze verbinding, want Eemnes hoort bij *Eemland*. Later is er een nieuwe buslijn 72 gecreëerd, die vanaf *Ziekenhuis Gooi Noord* langs bejaardenhuizen in Laren, over de *Noordersingel* in Eemnes en verder via de *Wakkerendijk* naar Baarn en Soest ging rijden als geregelde dienst. Het stuk in Laren was gauw over: geen belangstelling. Het eindpunt van de lijn is verlegd naar Eemnes (bedrijventerrein) als eindpunt van lijn 73. Het viel mij op dat deze verbinding met Baarn alleen op werkdagen en zaterdag reed met een onregelmatige frequentie, die veel weg had van die in 1947. Deze verbinding, inmiddels onder regie van *Connexxion*, is steeds noodlijdend gebleken. Op 23 nov. 2001 meldt de *G&E* dat hij per 6 jan. 2002 wordt opgeheven en vervangen door “*collectief vraagafhankelijk vervoer*” in de vorm van de “*regiotaxi*”, die gebeld kan worden. Deze wordt verzorgd door de *Klomp* in Soest.

Ook andere initiatieven moeten nog even worden aangehaald. In de *G&E* van 7 jan. 1993 werd bijvoorbeeld verslag gedaan van een handtekeningen-actie door de heer M. Rosing uit Eemnes voor het behoud van de sneldienst van lijn 136 naar Amsterdam. En verder, in datzelfde jaar (*G&E*, 21 oct. 1993) was een proefproject gestart door de *Stichting WEI* in samenwerking met de *Gemeente Eemnes* en *Taxi Onderneming Eemnes* voor het vervoer van bejaarden (65 jaar en ouder). *Taxi Onderneming Eemnes* was opgezet begin jaren tachtig door de

familie Van der Lip, die woonde in het voormalige *Café Tak*. Het bedrijf is inmiddels overgegaan in andere handen en is verplaatst naar Laren. Het is medio januari 2002 gestopt met dat gesubsidiëerde vervoer. Dit heeft alles te maken met de komst van de *Regiotaxi*. Het kon toen niet meer uit.

Er is ooit rond 1990 een enquête geweest van het streekvervoer zelf, kan ik mij herinneren, om te polsen naar de belangstelling voor gebruik van de *Interliner*. Deze zou tussen Almere en Utrecht over de A27 rijden en bij genoeg belangstelling een halte bij de *Verlegde Laarderweg* moeten krijgen. Hier is niets van terecht gekomen. Er rijden ook heel wat gewone snelbussen over de A27, Huiszen- en Almere-Hilversum. Eemnes heeft daar tot nu toe niets aan gehad, “door Eemnes, maar toch er langs”.

Hiermee komen we dan aan het eind van deze serie die tot stand is gekomen met welwillende medewerking van anderen. Voor dit deel met dank aan de dames A. Bast-Scherpenzeel en L. van Eijle, de heer en mevrouw Zijlstra, de heren B. de Boer en H. Siep voor hun medewerking voor dit deel, Dank aan Henk van Hees die mij bij de hele serie van advies heeft gediend. Voor eventuele opmerkingen en aanvullingen op deze serie houd ik mij graag aanbevolen.

Jaap Groeneveld, februari 2002

- [22] *Laarder Courant de Bel*, Archief Historische Kring Laren
- [23] Dienstegeling van de NBM vanaf 27 Oct. 1947. (Verz. B. de Boer, Laren)
- [24] *De Eeuw van de NBM*, Ferry Bosman, uitg. Centraal Nederland, 1993.
- [25] Brief Gem. Best. Eemnes aan Comm. Vervoersvergunningen, 12 mei 1966, kenm. 658
- [26] Brief van Rijksverkeersinspectie aan Gem. Best Eemnes, dd 30 mei 1967.
- [27] Brief van J.H. van den Berg en J.J. Groeneveld dd 14 jan. 1972 aan College B&W Eemnes.
- [28] Brief van College van B&W Eemnes aan idem dd 13 juli 1972, kenmerk 182/898
- [29] Rapport *Wachten op de Bus*, Werkgroep Toekomst Eemnes (WTE), januari 1974. [HKE]
- [30] Brief van WTE dd 24 sept. 1979 aan B&W van Eemnes
- [31] Brief van WTE dd 23 feb. 1981 aan B&W van Hilversum
- [32] Map gegevens over openbaar vervoer in Eemnes. J.J.Groeneveld. Kopie bij HKE. Hierin ook krantenknipsels van de *Laarder Courant de Bel* omtrent de busdienst 1928 tot 1935 van Van Leijden en Fokken.

Wie doet er mee? Wie weet er van?

Rubriek waarin staat met welke onderzoeken en projecten onze leden bezig zijn. Iedereen die erin geïnteresseerd is om mee te doen en die kan helpen aan materiaal kan contact opnemen met de desbetreffende personen:

Wiebe van IJken, tel. 5389367
Bertie van Wijk-Blom, tel. 5314689
Henk van Hees, tel. 5389849
zijn bezig met:

- het aanleggen van een verzameling bidprentjes van mensen die in Eemnes gewoond hebben. U kunt ons al een plezier doen wanneer u de mogelijkheid biedt om kopietjes te laten maken van uw bidprentjes.

Livia van Eijle, Geuzenweg 284,
Hilversum, tel. 5882835
is bezig met:

- klederdrachten van Eemnes en omgeving. Wie helpt mee uit te zoeken wat er vroeger in Eemnes aan klederdrachten gedragen werd. We hebben heel mooie inventarisatie-formulieren. We zoeken alleen nog een paar mensen erbij om ze in te vullen. Dit met de kleding in de hand of aan de hand van oude foto's.

Wie helpt?

Henk van Hees,
Kerkstraat 15, tel. 5389849
Bertie van Wijk-Blom,
Raadhuislaan 39, tel. 5314689
zijn bezig met:

- de familie Hoofd
- de familie van ('t) Klooster
- De familie Fokken

Gevraagd:

o.a. familie verhalen, foto's, familie-berichten.

Meentweg 79 en familie De Groot

Deze boerderij is een van de laatste boerderijen in Eemnes waar nog koeien op de deel staan. Ook op andere punten houdt het gezin De Groot de klassieke bedrijfsvoering in ere. Wij hebben de geschiedenis van de historische boerderij kunnen naspeuren tot ongeveer 1600. In de 18^e eeuw tot het begin van de 20^e eeuw woonden er lange tijd bekende Eemnesser families, zoals Blom en Hoogeboom. In 1999 kwam het pand te staan op de lijst van gemeentelijke monumenten.

Land en boerderij vroeger

Op de percelen van Meentweg 77, 79 en 81 heeft al eeuwen lang een groepje huizen en schuren gestaan. Daarvan was het huidige Meentweg 79 een boerderij. Die plek werd volgens de administratie van het polderbestuur (vroegere wa-

Meentweg 79 in 1967. In de afgelopen 35 jaar is het aanzicht heel weinig veranderd. De linker zijmuur is vernieuwd en is nu niet meer bepleisterd, maar de indeling van deuren, ramen en is gelijk gebleven. Ook zijn de leilinden geknot en de isolatoren voor elektriciteit zijn verwijderd van de voorgevel. Foto RDMZ.

terschap) in 1716 aangeduid als Oth Dirken erff. Uit het Oud Archief van Eemnes weten we dat Oth Dirken in de 16^e eeuw eigenaar was. Uit die tijd stammen dus de namen van de lange smalle stroken land, die aangeduid werden als *erf* (breedte 50 tot 70 m). Voordat de huidige huisnummering omstreeks 1930 werd ingevoerd, hadden Meentweg 77 en 79 respectievelijk de postadressen B191 en B192.

De oudste nu bekende beschrijving van de bebouwing van dat stuk is een akte van scheiding, die notaris Frans Pen op 23 en 24 juni 1828 opstelde, ten huize van de weduwe Blom. Nadat eigenaar Tijmen Blom in 1799 was overleden had zijn vrouw Aaltje de Ruijg (1745-1834) er nog jaren met enkele kinderen gewoond, zonder dat er iets was vastgelegd over de verdeling van het bezit over de zes kinderen. Mogelijk voelde zij in 1828 haar einde naderen. Maar het kan ook zijn, dat de akte van scheiding werd opgesteld, wegens voorbereiding van de kadastrale registratie, die vanaf 1832 landelijk werd toegepast. De waarde van het totale bezit van Aaltje Blom-de Ruijg wordt dan geschat op f 36.016,-. Daarvan is het stuk waar nu Meentweg 79 ligt bestemd voor de meerderjarige ongehuwde jongste dochter Adriaantje. Een stukje van de omschrijving luidt als volgt:

Een boerewoning voorzien van stallingen voor paarden en hoornvee, twee hooibergen, twee schuren en verdere getimmertens, met de erve en grond daarbij behorende, mitsgaders de bepotingen en beplantingen zich op dezelfde grond bevindende, staande en gelegen in Oth Dirken Erfbegroot op f100-000,-.

Bij het bezit dat aan Adriaantje wordt toegewezen behoren ook twee *daglonerswoningen*. Daarvan ligt er een op de grens van *Brunings en Gerrit Dirken Erven* (nu ongeveer Meentweg 77) en de andere in *Gerrit Jaap Janses Erf* (Meentweg 81). Deze woningen worden elk begroot op f 300,-. De totale waarde van de toebedeling aan Adriaantje is f 9.742,-, waarvan het grootste deel voor land. Het land is gelegen in Brunings, Gerrit Dirken en Oth Dirken Erven tot aan de *gooische gragt* en in de polder tot aan de *Zomerdijk*. Totaal is het land bijna 20 ha, ter waarde van f 8.142,-, waarvan bijna 8 ha ten westen van de Meentweg voor f 2010,-. (opm: misschien was deze meting te laag). In 1850 koopt Cornelis Hoogeboom de boerderij, de daglonerswoning aan de noordkant en een groot deel van het land aan de westkant van de Meentweg (ca 13 ha). De totale prijs van zijn gedeelte is dan f 7.340,-, waarvan ca f 1800,- voor de boerderij en het huis met hun erven. Later treden er bij erfopvolging afsplitsingen op, waardoor de boerderij bijvoorbeeld ten tijde van Aart Hoogeboom lange tijd minder dan 8 ha grond heeft, waarvan ca 1/3 bouwland. Bij de boedelscheiding in 1878 werd de waarde van dat deel geschat op f 9.060,- en bij de boedelscheiding in 1918 op f 18.000,-. De latere eigenaar Jan van den Tweel verkoopt omstreeks 1925 zelfs nog 2,5 ha bouwland. Daardoor is er slechts 4,923 ha grond over, als Wout de Groot op 12 mei 1937 huis, erf, weiland en een kleine houtwal koopt voor f 10.540,-. Dat is op een veiling, gehouden in het *Koffiehuys van den Heer Jan Eek aan de Kerkstraat te Eemnes*, geleid door notaris Römer uit Baarn.

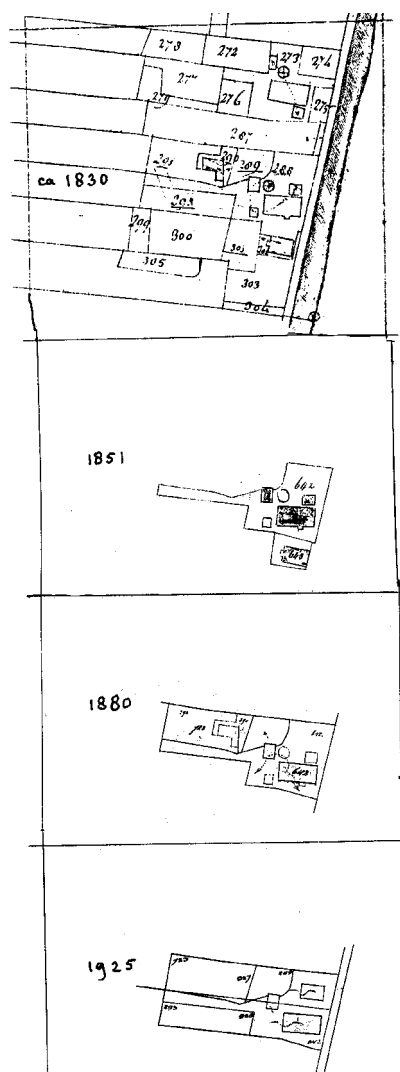

Dit is het huidige aanzicht aan de rechterzijde. Foto febr. 2002 door Désirée van Oostrum.

Het bedrijf van familie De Groot

Om voldoende weiland te hebben, heeft Wout de Groot nog ca 10 ha gehuurd in de polder. Dat land lag tegenover Meentweg 115 en liep voorbij de Wetering tot over de Noord Ervenweg. Er lag ook nog een stuk bij de waai aan het einde van de Noord Ervenweg links. In de zestiger jaren heeft hij het gekocht, omdat de eigenaar het wilde verkopen. Ook hoorde bij de boerderij lange tijd een stuk land van 2,6 ha op de driest, iets zuidelijk van Hoogeboom. Na de nu nog lopende ruilverkaveling zal de boerderij ongeveer 20 ha weiland hebben, dat dichterbij ligt. Inclusief jongvee telt de veestapel ongeveer 45 stuks, waarvan nu 27 melkkoeien, die op de deel staan. De boer Jan de Groot heeft een vorm van kleinschalige bedrijfsvoering in ere gehouden, hetgeen in de veeteelt zeldzaam is geworden. Jan legt de nadruk op het fokken van vee van hoge kwaliteit. Terwijl vader Wout bijna wekelijks naar de veemarkt ging om te verkopen en te kopen, koopt Jan vrijwel nooit op de veemarkt. Hij fokt vooral roodbont. Bijzonder is, dat hij bij de veestapel nog een stier heeft, terwijl bij vrijwel alle boeren tegenwoordig uitsluitend met kunstmatige inseminatie (KI) wordt gewerkt. Alle koeien worden door deze stier gedekt. Tot aan de MKZ-crisis waren er in de omgeving ook boeren die een deel van hun vee door de stier van De Groot lieten dekken. Na enkele jaren dienst zorgt Jan, dat hij een nieuwe

Deze vier kadastrale tekeningen tonen verschillende fasen van de bebouwing van het perceel waar Meentweg 79 op staat; achtereenvolgens voor de jaren ca 1830, 1851, 1880 en 1925. De eerste tekening is een detail van het eerste minuutplan van Sectie A van Eemnes, bij het begin van de kadastrale registratie. De volgende drie tekeningen zijn telkens gemaakt, omdat er wijzigingen waren ivm het perceel van Meentweg 79. Het betrof vooral het in stappen afsplitsen van de grond voor het latere Meentweg 77 en 81, tezamen met een sanering van oude hoekjes.

ca 1830: Er staan een boerderij, twee woonhuizen en een paar losse schuren in een groepje bij elkaar. Meentweg 79 staat op perceel Sectie A nr 288. Het huis aan de zuidkant (thans Meentweg 77) staat op perceel 302. Perceel 288 heeft dan de breedte van het huidige Meentweg 81, 79 en een stuk van 77 samen, met een sterke versmalling aan de achterzijde. Er staat ook een woonhuis op perceel 290, ca 70 m noord-west van de boerderij; west van het huidige Meentweg 81.

1851: Van perceel Sectie A nr 288 wordt een stukje afgesplitst, wellicht een stuk erf van het huis aan de zuidkant. De nieuwe nummers zijn 642 en 643, terwijl de bebouwing ogenschijnlijk nog niet wijzigt. Sectie A nr 643 is de grond met een "daglonerswoning", later het adres B191 en sedert ca 1930 Meentweg 77.

1880: De percelen 642 (deel van het vroegere 288), 290 en 291 krijgen een herindeling. Nog ongewijzigd blijft perceel 289. Dat is het stukje grond oost van het huis op nr 290. Maar de westelijke uitloper van het erf van Meentweg 79 wordt recht getrokken. Tevens samenvoeging van perceel 290 (huis) en 291 (tuin) tot perceel 723 (weiland en tuin). Korte tijd later wordt het huis op nr 290 gesloopt.

1925: Er treedt een ingrijpende herindeling op, waarbij het erf van Meentweg 79 aan de westkant wordt vergroot (perceel 293 er bij), maar tevens is er een splitsing. Op de noordelijke helft is het huis Meentweg 81 nu aangegeven op perceel 927, dat ook het vroegere 289 omvat. Op de zuidelijke helft ligt Meentweg 79 op perceel 928. De hooiberg en een schuur of vierkante hooiberg aan de noordkant van de boerderij zijn niet meer getekend. Er staat nog wel een schuur op de grens van de twee nieuwe percelen 927 en 928.

fokstier heeft. De stier en het jongvee staan in enkele schuren achter de boerderij. Tot de veestapel behoren geen varkens, paarden en kippen. In de Tweede Wereldoorlog had vader Wout ook nog wat akkerbouw, voornamelijk aardappels, maar de laatste 50 jaar had de boerderij uitsluitend weiland.

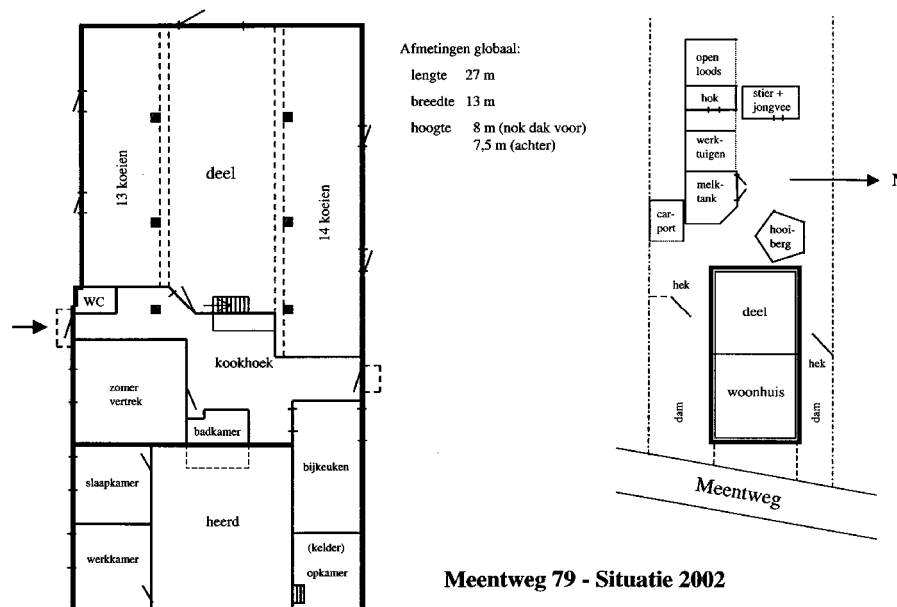
Splitsingen rondom de boerderij Meentweg 79

Op 12-09-1850 was er een veiling van *Vaste goederen van Erven Blom, ten Huize van Jan Perier, kastelein in de herberg de Lindeboom te Eemnes*. De akte, opgesteld door notaris Hermanus Pen te Baarn, is een dik pak papier van 32 blz folio. Door de verwijzing naar de kadastrale registraties geeft de akte een nauwkeuriger beeld van het bezit dan de omschrijving in de akte van scheiding van 1828. De aan de zuidkant gelegen daglonerswoning met het erf (plaats Meentweg 77) is in 1850 afgesplitst en voor f1000,- verkocht aan Gerritje Teunisse Blom (1810-1884), een kleindochter van de vroegere eigenaar Tijmen Blom († 1799).

Omstreeks 1925 was er weer een flinke wijziging van de percelen bij de boerderij. Bij de boedelscheiding in 1918 was Jan van den Tweel eigenaar geworden, als echtgenoot van Jans Hoogeboom. In 1925 naderde het vertrek van vader Aart Hoogeboom naar Baarn. De percelen van het huis, een los staande schuur, het erf, de groentetuin, een stukje bouwland en een stukje weide (vier kadastrale Secties A289, 293, 642 en 723) werden gewijzigd tot de twee secties, namelijk A928 (30,3 are) met de boerderij en ten noorden daarvan A927 (28 are). Op de grens van die twee secties stond rechts achter de boerderij een los staande schuur, die werd gesloopt. De noordelijke sectie 927 werd verkocht. Daar werd toen het gewone huis Meentweg 81 gebouwd, waar eerst Lammert Hilhorst woonde en nu al jaren de familie Carsjens. Op het perceel van Meentweg 77 werd in de periode 1945-1965 heel wat gesloopt en bijgebouwd. Daar woont nu de boer Tijmen Wiggerts.

Plattegrond en verbouwingen

De boerderij is van het langhuistype. Er zijn herhaaldelijk verbouwingen uitgevoerd, maar de hoofdlijnen zijn niet gewijzigd. Mogelijk zijn de binten, de brandmuur en de voorgevel nu de oudste onderdelen. Gezien de kadastrale tekeningen lijken de hoofdzaken niet gewijzigd sedert 1830. Merkwaardigerwijs heeft de zijmuur aan de noordkant duidelijk een knik van 5 à 10 graden, alsof het voorhuis iets gedraaid staat ten opzichte van de stal. De zijmuren zijn in 1978 vernieuwd, gelijktijdig met diverse andere vernieuwingen van de inrichting. Aanleiding was, dat Jan de zaak heeft overgenomen, toen zijn zuster Mieke was getrouwd. Het gezin woont normaal in het kleine "zomervertrek" aan de zuidkant; ook 's winters. De "heerd" (grote kamer) wordt alleen gebruikt voor bijzondere bijeenkomsten met verjaardagen en dergelijke.

De voorgevel heeft harde rode bakstenen tot de bovenkant van de ramen. Afmetingen ca 22,5 x 4,0 x 10,5 à 11,0 cm, dwz Vechtformaat, die gemaakt werden van ca 1750 tot 1870. Aan de bovenzijde bestaat de voorgevel uit zachte gele bakstenen van ca 18,5 x 4,0 x 8,5 à 9,0 cm, dwz Fries Rijnformaat; productie 1600 tot 1850. Volgens Jan van IJken, de specialist in oude bouwmaterialen, is de voorgevel destijds in zijn geheel van nieuwe bakstenen gebouwd. Dus geen gebruikte stenen voor het afwijkende bovenste gedeelte. Er zijn geen Waal- en IJsselsteentjes toegepast (ca 22 x 10,5 x 5, resp 16 x 7,8 x 4), zoals vermeld in het boek Eemnes, geschiedenis en architectuur. De waterput zat vroeger aan de zuidkant. De binnenmuur op de grens van de vroegere pompstraat en de stal is ±1957 geplaatst, waardoor er toen een hal met keuken is ontstaan. Toen is aan de zuidkant van het dak ook de dakkapel gemaakt, waardoor de open zolderruimte beter geschikt werd om de oudere zoons te laten slapen. Origineel zijn nog de brandmuur tussen de heerd en de vroegere pompstraat, evenals de kelder met tongewelf. Ook de houten vloeren in de kamers zijn waarschijnlijk meer dan 100 jaar oud. Bijzonder bij deze boerderij zijn de luiken, die sluiten aan de binnenzijde. De luiken in de opkamer zijn ook nog origineel. Het raam boven de deur in de voorgevel heeft geen levensboom, zoals bij veel boerderijen in Eemnes, maar een fraaie figuur van gebogen roeden. Deze was al aanwezig op een familiefoto van een bruiloft in 1918. In de zestiger jaren is er extra betimmering aangebracht over de stenen muren van de woonkamer. De betegelde schouw van de woonkamer is niet zichtbaar, maar zit nog achter de betimmerde achterwand.

Een belangrijke vraag is, wanneer de boerderij in hoofdlijnen is gebouwd. Het meest waarschijnlijk is de periode van Tijmen Blom (± 1790 was hij ca 45 jaar). Toen was Meentweg 45 ook zijn eigendom en heel bijzonder is, dat de

HKE-64

.In de wintermaanden wordt het vee 's middags tussen vier en vijf uur gevoerd. Om half zes eet het gezin zelf en daarna begint het melken. Deze foto werd genomen op een zonnige middag begin maart 2002.

voorgevels van Meentweg 79 en 45 zijn gebouwd van dezelfde twee soorten stenen: rode Vechtformaat onder en gele Fries Rijnformaat boven.

Eventueel was de bouw in 1850, direct na de koop door Cornelis Hoogeboom. Hij was namelijk timmerman en hij had twee zoons die boer werden. Tenslotte is een ingrijpende verbouwing kort na 1874 een mogelijkheid. Dat is na het overlijden van moeder Cornelia Kuiper, toen de tweede zoon Aart het bedrijf ging voortzetten en in 1878 ging trouwen met Maria Schimmel. Het lijkt niet waarschijnlijk, dat de boerderij in de eerste helft van

Aan de achterzijde heeft het dak een zogenaamde wolfskap. De indeling van de grote deuren is heel functioneel. Namelijk aan de zuidkant een draaideur, die dikwijls gesloten blijft en aan de noordkant een schuifdeur voor makkelijk in- en uitlopen. De vijfroedige hooiberg is ±1962 vernieuwd door smederij Van den Bergh te Blaricum. De rieten kap werd vervangen door golfplaat en de houten staanders door gewapend beton.

HKE-65

de 19^e eeuw is herbouwd, zoals geschreven op blz 99 van het MIP-boek Eemnes van 1999. Een verbouwing in de periode van 1799 tot 1850 past namelijk niet bij de gezinssituatie van de toenmalige hoofdbewoners Aaltje de Ruijg en Jaantje Blom.

Families Blom en Hoogeboom

Uit de oude archieven van Eemnes is gebleken, dat na de grote overstromingen op 1 maart en 5 april 1702 Adriaen Tijmens Blom wellicht acht huizen in bezit had, waarvan hij er zeven verhuurde. Wegens de geleden schade vroeg hij vermindering of ontheffing van belasting voor dit bezit. Deze Adriaen Blom is de stamvader van de huidige families Blom in Eemnes (HKE 1982 blz 15). Volgens de samenvatting van de archieven van het Waterschap (blz 248) was hij ook ondernemend voor landaanwinning ter plaatse van de Maatpolder. Aan het einde van de huidige Volkersweg zien we nog de lijnen in het landschap, die toen werden bepaald. Toen de schout van Eemnes Willem Verweij een nieuwe kade (dijk) liet aanleggen in de buurt van de Korte Maatskade, was de *grootgrondbezitter Adriaan Tijmensse Bloem, eigenaar van de Grote Maat, al bezig de bestaande kade te verbeteren. Daar ontstond het poldertje Het Nieuwe Veld. Nadat Adriaan Bloem was overleden (1720), werden de kaden, sloten en duikers gezamenlijk onderhouden door Verweij en weduwe Bloem. De aanslibbingen rond de Helling zetten zich geleidelijk voort. Deze kon ± 1780 verder bekaad worden, hetgeen 6,7 ha nieuw land opleverde langs de Eem.* Dat stuk is enkele jaren geleden gedeeltelijk weer natuurgebied geworden; goed te zien vanaf de picknicktafel bij het fietspad langs de Eem.

In 1850 waren er van de familie Blom geen opvolgers meer. Jaantje van Schuttershoef - Blom en haar man Bastiaan hadden geen kinderen, terwijl de broers en zusters van Jaantje al elders woonden. De boerderij werd verkocht aan Cornelis Hoogeboom (1800-1863), die tot dan toe als timmerman woonde in Baarn en al in 1830 getrouwd was met Cornelia Kuiper (1806-1874). Het gezin had inmiddels al 7 kinderen (totaal 9 geboren). Zij hielden zo'n 10 tot 12 koeien (HKE 1988). Een interessante indruk van het boerenbedrijf in die tijd geeft het *Extract van de publieke verkoping van roerende goederen op 30 December 1874, gehouden ten sterfhuize van weduwe Cornelia Kuiper*. De meer kostbare zaken die werden verkocht waren: 5 koeien voor prijzen van f 43 tot f 96, 2 vaarzen voor f 43 en f 46, 4 kalveren voor f 28 tot f 43, 2 varkens voor f 75 en f 100 en 3 hoeveelheden hooi voor f 100 tot f 105. De totale opbrengst van het "boelgoed" was f 1.184,45. Omdat de oudste zoon Lammert al elders in Eemnes woonde (op Wakkerendijk 134), kon de jongste zoon Aart (1847-1934) boer worden op de ouderlijke boerderij. Hij trouwde in 1878 met Maria Schimmel en na haar dood in 1888 met Cornelia Hilhorst. Aart werd een bekende persoon in het dorpsleven van Eemnes. Een van de zoons, Kees Hooge-

Mei 1986. De koeien stonden al weer in het weiland van de Eempolder, maar moesten naar binnen, omdat men bang was voor radioactieve neerslag als gevolg van de ramp van de kerncentrale te Tsjernobiel. Hier lopen ze de dam van Meentweg 79 op. De koeien met bijzondere tekening, oa links voor, zijn van het ras Aalstreep, ook wel witruggen genoemd. De gevel links is van Meentweg 81, waar de familie Carsjens woont.

boom, vertelde in 1987 aan Henk van Hees het volgende verhaal: *Op de Driest stond vroeger alles met water, omdat er geen goede afvoer was. Als het bevroor kreeg je een prachtige ijsbaan van zo'n 150 meter lang en 40 meter breed. Veel Eemnessers schaatsten er, maar ook mensen uit de omgeving. Jan Perier had dan een grote tent bij ons huis staan. 's Avonds kwam hij altijd even bij ons praten. De Blaricummers die bij ons schaatsten hadden vaak een fles op zak.* Dit is de Jan Perier (1883-1947) geweest, die jaren woonde op Wakkerendijk 5. Hij was naast timmerman ook arbeider en op hoogtijdagen verkocht hij versnaperingen uit een stalletje.

Nadat in 1927 Aart Hoogeboom was gaan wonen bij zijn zoon Cornelis en diens vrouw, liep de boerderij van dochter Jans en Jan van den Tweel niet goed. Uiteindelijk verkochten zij de boerderij en het land in 1937 op een veiling aan Wout de Groot.

Familie De Groot

De huidige boer Jan de Groot is in 1938 op de boerderij geboren, als oudste zoon van de in 1937 uit Leusbroek gekomen Wout (Wouterus) de Groot, die getrouwd was met Mie (Maria) van Valkengoed. Zij kwamen in Eemnes, doordat Wout toen als knecht werkte bij Rigter op Wakkerendijk 112. Het werd een gezin van zeven kinderen, waarvan een aantal nog in de nieuwe buurten van Eemnes woont. De huidige boerin Wil de Groot - Demmers is afkomstig uit Vaassen. In die omgeving heeft zij 14 jaren gewerkt als medisch analiste. Als boerendochter kent zij het boerenbedrijf echter van jongs af aan. Vanaf haar huwelijk in 1982 is zij boerin in Eemnes. Dochter Willemijn doet in 2002 eind-examen VWO op Het Baarnsch Lyceum. Het wonen aan de Meentweg bevalt hen goed, omdat het er ruim is en nog tamelijk rustig.

In de jaren 1944/1945 van de Tweede Wereldoorlog heeft men op Meentweg 79 een gezin met vijf kinderen gehuisvest, als évacu  uit Oosterbeek bij Arnhem. Deze foto is genomen in 1947, toen dochter Jos en zoon Theo Berns (beide midden) weer een dagje op bezoek waren bij hun gastgezin De Groot. De vier jonge kinderen zijn vlnr: Gerard, Riek, Niek en Jan de Groot.

HKE-68

Familie de Groot ± 1947. Achter vlnr: vader Wout, moeder Mie van Valkengoed en haar broer Wout van Valkengoed. Op de voorgrond vier kinderen vlnr: Niek, Riek, Gerard en Jan.

Van zijn kinderjaren herinnert Jan zich vooral dat hij iedere werkdag 's morgens vroeg op klompen liep naar de St.Nicolaaskerk aan de Wakkerendijk, voorafgaande aan de lessen op de Mariaschool in de Kerkstraat. Vanaf zijn achtste jaar melkte hij al mee en geleidelijk werd hij een volledige kracht op de boerderij. Pas toen hij 20 jaar was kreeg hij tijd om de landbouwcursus in Hooglanderveen te volgen. Die duurde toen twee winters. Jan ging er heen op de fiets, samen met de buur Hannes Wiggerts van Meentweg 77.

Jan's broer Niek herinnert zich nog het tweemaal daags pompen van water voor het vee. Je pompte tot de "zul" vol stond (drinkgoot op de deel). De pomp stond tegen de muur van het zomervertrek. Als de koeien genoeg hadden gedronken, haalde je de prop hooi uit de afvoer bij de achtergevel en dan liep de goot verder leeg. Bijzonder bij deze boerderij was het grote gemetselde reservoir voor regenwater. Dat zat onder de voorste slaapkamer, waar een houten inspectieluik in de vloer was. Zij hadden altijd veel goed water. Veel mensen uit de buurt haalden bij hen water voor huishoudelijk gebruik. In de vijftiger jaren is het reservoir gedempt, door het vol met zand te storten. Dat was op advies van de dokter, ter voorkoming van blaasontsteking.

Een andere jeugdherinnering is de inscriptie, die zat in het pleisterwerk van de zuidmuur achteraan. Geurt Wortel had het achterste stuk van de stalmuur vernieuwd. Als aandenken aan mobilisatie wegens oorlogsdreiging had hij daar op eigen initiatief in mooie letters gegraveerd: *Mobilisatie 1939, Wout de Groot en Mie van Valkengoed*. Bij de gehele vernieuwing van zijmuren in de zeventiger jaren is die inscriptie verdwenen.

Volksspelen "Op de boer zijn toer" in Blaricum

Bijgaande foto van Jan de Groot met de stier is een herinnering aan de Blaricummer Kermis van 1977. Bertus van den Bergh, van de smederij aan de Brinklaan in Blaricum, herinnert zich nog goed hoe dat optreden is ontstaan. Jaarlijks organiseert de plaatselijke brandweer samen met het Oranjecomité de Volksspelen in de week van de kermis. Het onderwerp was in 1977 "*Op de boer zijn toer*". De behendigheidsspelen werden daarbij gedaan met voorwerpen van de boerderij, zoals melkbussen, kruiwagens enz. De rustpauze, die gehouden wordt vóór de finale van het traditionele touwtrekken, wordt altijd gevuld met een bijzonder spektakel. Voor deze keer had men een optreden bedacht met mannen gehuld in pakken die een koe uitbeelden. Daarbij werden ook twee houten modelkoeien gebruikt. Uit de uiers kwam bier, limonade en melk. De koeien hadden wel echte staarten, die vers gehaald waren van het abattoir. Helaas bleek een dag tevoren, dat men de koeienpakken voor de deelnemers toch niet kon krijgen. Bertus van den Bergh was in die jaren de spreker, die het spel

Jan de Groot reed vroeger dikwijls met zijn stier in een aanhangwagen naar boeren in de wijde omgeving. In 1977 werd hij met een smoes van het feestcomité naar Blaricum gelokt, om een koe te dekken als onderdeel van de volkspelen in de week van de Blaricummer Kermis. Het optreden temidden van duizenden toeschouwers kreeg zeker niet de goedkeuring van het gehele feestcomité.

begeleidde via de microfoon. Het optreden zonder de grappen met de geplande koeienpakken zat hem niet lekker. Toen hij na het werk in de smederij onder de douche stond, om zich voor te bereiden op de Volksspelen, kreeg hij een ingeving voor een aardige vervanging. Hij probeerde om twee uur 's middags nog één van zijn bevriende Eemnesser klanten te bereiken. Die boer moest om vier uur met een stier op het terrein van de Volksspelen komen, om een koe te dekken. Kennelijk deden ze bij De Groot een middagdutje, want Bertus kreeg geen gehoor. Omdat hij al snel als spreker moest optreden, werd moeder Van den Bergh gevraagd om aanhoudend naar De Groot in Eemnes te bellen. Uiteindelijk kreeg zij Jan's moeder, Mie de Groot, aan de telefoon. Als Jan om vier uur met de stier bij de spelen zou verschijnen zou hij voor het dekken dubbel betaald krijgen. Jan voelde er eigenlijk niet voor, maar zijn moeder wist hem te overtuigen. Hij zou immers "dubbel betaald" krijgen. Bertus had als spreker-spelleider tegen vier uur de hoop al opgegeven en begon aan het publiek uit te leggen, dat hij een echte stier miste om de modelkoeien te dekken. Daarbij klonk het geloei van een willige koe uit de luidsprekers. Een omstander zag op dat moment Jan de Groot met zijn stier in de wagen passeren en zag een oplossing. De spelleider Bertus nodigde de zogenaamd toevallig passerende

de boer uit om even mee te werken. De stier mocht aan de staarten van de modelkoeien ruiken, maar er verder niet aankomen. Verder liep Jan een paar rondjes over het veld om zijn stier te tonen aan de duizenden toeschouwers. Later vernam hij de aanleiding van het optreden en wilde van geen betalen weten. Maar Jan kreeg als beloning thuis wel de ingelijste foto en een taart.

Overzicht bewoners en eigenaren

Nadat wel anderhalve eeuw enkele generaties van de familie Blom eigenaar zijn geweest, wordt in 1850 de boerderij verkocht aan Cornelis Hoogeboom, omdat er geen opvolgers waren uit de familie Blom. Na bijna 90 jaar Hoogeboom, koopt dan Wout de Groot de boerderij in 1937.

Zoals blijkt uit onderstaande opgaven, zijn tot omstreeks 1800 de jaren van overdracht slechts globaal bekend.

- Eind 16^e eeuw: volgens Folio 424 van Oud Archief Eemnes waren eigenaar, de erfgenamen van Jacob Bartholomeuissens. De naam van de gebruiker is niet leesbaar.
- 1599: *Eygenaars en Bruyckers* waren Geurt Jans tot Blaricum, Jan den Ummers en de erfgenamen van Oth Dircken. Naar deze laatste is de strook land genoemd.

Deze familiefoto is in 1977 bij de Noord Ervenweg genomen, ter gelegenheid van de 40ste trouwdag van moeder Mie de Groot-van Valkengoed. Op de achtergrond zien we de bomen van het Raboos. Staand Vlnr: Gerard, Riek, Jan, Mieke, Niek, moeder Mie en Evert. Gehurkt: Ineke.

- 1702: de boerderij is verhuurd door Adriaan Tijmens Blom (ca 1660-1720) aan Hendrik Adriaanse Dicken. In die periode was Adriaan Blom eigenaar van veel grond en boerderijen in Eemnes. Hij woonde zelf ook in de buurt van het huidige Meentweg 79. Hij is de stamvader van alle huidige families Blom in Eemnes. Oud Archief Eemnes geeft aan, dat Adriaan Tijmense Bloem in 1716 *eygenaar* was van het erf *te Veen* (west van de Meentweg) en deels *te Veld* (oost van de Meentweg). Een deel van de strook *te veld* was in eigendom van Gijsbert Volkense de Graaff. Adriaan Tijmense Bloem was toen ook eigenaar van een flink stuk van het zuidelijk aangrenzende Gerrit Dirken Erff (nu Meentweg 77), namelijk *drie ackeren te veen en elf schaer te veld*. Ook het noordelijk aangrenzende Gerrit Jaap Jans Erff (nu Meentweg 81) was toen geheel eigendom van Adriaan Tijmense Bloem.
- 1725: Hilligje Thijssen (ca 1660-1733), weduwe van Adriaan Blom, is nu eigenaar. Op 15-02-1725 sluit zij een overeenkomst voor verhuur aan Hendrik Aalten, Grietje Aalten en Rutger Volkens Dicken.
- 1741: nu is eigenaar en bewoner Tijs Adriaanse Blom (± 1700-1747). Hij is gehuwd met Grietje Gijsbertse Schouten (†1778). Zij krijgen 5 kinderen, waarvan slechts 2 zoons langer dan enkele jaren blijven leven. Dat zijn Gijsbert (1735-1775) en Tijmen (1742-1799). Tijs Blom had ook diverse functies voor het bestuur. Hij was oa burgemeester van Eemnes Buiten en van 1733-1739 penningmeester van het dijkbestuur. Dat was toen een belangrijke functie.
- 1750: Grietje Schouten hertrouwt met Jan Robbertse van Doorn (1704-1794), die bij haar in trekt. Dit was zijn derde huwelijk. De eerste twee vrouwen zijn vroeg overleden. Grietje krijgt geen kinderen meer. Jan van Doorn was van 1759 tot 1790 penningmeester van het dijkbestuur en vertegenwoordiger namens de geërfden van Eemnes Buitendijks.
- 1779: Moeder Grietje Schouten is overleden en de jongste zoon Tijmen Tijsse Blom (1742-1799) wordt eigenaar. Hij is in mei 1774 getrouwd met Aaltje Teunisse de Ruijg (1745-1834). Tot hun bezit behoorden ook twee "boerenhofsteden" in Jaap Dingenaarserf (Meentweg 45) en in Metjes en Geuen Erven (Meentweg 83 of 83a). Het echtpaar kreeg 6 kinderen. Na het overlijden van Tijmen bleef Aaltje er als weduwe wonen, samen met haar jongste dochter Arijaantje (Jaantje) Blom (1789-1850).
- ± 1835: Jaantje Blom is de eerste bij het kadaster geregistreerde eigenaar. Zij is in 1832 getrouwd met Sebastiaan (Bastiaan) van Schuttershoef (1798-1851). Mogelijk heeft hij er eerst jaren als knecht gewerkt. Zij krijgen geen kinderen. De iets ten westen van de Meentweg gelegen percelen Sectie A288 t/m A308 waren hun eigendom, met uitzondering van A292. Bebouwing stond op Sectie A288, 290 en 302.
- 1850: Cornelis Hoogeboom (1800-1863) koopt tijdens een veiling op 12-09-1850 van Bastiaan van Schuttershoef. Cornelis was timmerman in Baarn en al in 1830 getrouwd met Cornelia Kuiper (1806-1874). Daar hadden zij van 1830 tot 1847 al 8 kinderen gekregen: Elisabeth (1830-1923), Lambertus Arnoldus (Lammert; 1833-1899), Cornelia Margaretha (1836-1910), Wilhelmina (1838-1863), Arnoldus (1840 - ca 1845), Margaretha Petronella (1842-1924), Alida Theodora (1845-1934), Arnoldus (1847-1934). In Eemnes wordt in 1851 nog een dochter geboren, die echter slechts twee weken leeft. Na de dood van Cornelis in 1863, blijft Cornelia op de boerderij wonen, samen met hun jongste zoon Arnoldus (Aart) Hoogeboom (1847-1934).
- 1874: Eerst is de oudste zoon Lammert formeel de eigenaar, maar door de overeenkomst van boedelscheiding wordt dat in 1878 Aart Hoogeboom; Kadaster Art. 1390. Hij trouwt in 1878 met Maria Schimmel. Zij krijgen 3 dochters, waarvan er 2 volwassen worden: Johanna (Jans, 1879-1964) en Cornelia (Kee, 1882-1949). Bij de geboorte van het vierde

Vader Wout de Groot bij de hooiberg van Meentweg 79, in de zomer van 1968. Hij leed toen al aan een ernstige nierziekte.

Moeder Mie de Groot tekent hier het register, bij het huwelijk van haar zoon Gerard in 1967.

 Laten wij bidden voor
WOUTERUS DE GROOT
 geboren te Hamersveld (gem. Leusden) op
 1 maart 1906, gehuwd met
MARIA JACOBA VAN VALKENGOED
 te Hoogland op 14 juli 1937, die hem 4 jon-
 gens en 3 meisjes schonk, overleden na een
 zeer werkzaam leven, door een slepende
 ziekte geveld, te Laren op 20 febr. 1969 en
 begraven op het kerkhof van de Parochie van
 de H. Nicolaas te Eemnes op 25 febr. 1969.

Nauwelijks is de vastentijd begonnen met
 Aswoensdag en is het askruis ons gegeven
 met de woorden "Gedenk, o mens, dat ge
 stof zijt en tot stof zult wekeren", of het
 heengaan van deze man en vader maakt de
 diepe waarheid ervan duidelijk. Hij heeft
 hard gewerkt, ja haast te hard heeft hij ge-
 zwoegd, om een goed bestaan te geven aan
 zijn vrouw en kinderen. Het aardse resul-
 taat ervan laat hij hen na tot hun geluk en
 hun vrede. Het meer duurzame ervan alles
 wat hij deed ter ere Gods. volgt hem nu en
 zal hem voor God ten nutte zijn.
 Onze eeuwige rust en ons verblijf bij God
 is afhankelijk van
 wat wij in stilte hebben gebeden tot God
 wat wij in stilte hebben geleden om God
 wat wij in stilte hebben gegeven aan God
 Heer, geef hem de eeuwige rust, het eeuw-
 ige Licht verlichte hem, moge hij rusten
 in vrede Amen.

Blijven wij in onze gebeden gedenken
MARIA JACOBA VAN VALKENGOED
 weduwe van
 Wouterus de Groot

Zij werd geboren te Hoogland op 6 aug.
 1913 en stierf in het Majella-ziekenhuis
 te Bussum op 28 juli 1981 na te zijn
 gesterkt door het sacrament der zieken.
 Wij hebben haar lichaam te rusten ge-
 legd op het r.k. kerkhof te Eemnes op
 1 augustus. d.o.v.

De laatste twee maanden van haar leven
 was haar gezondheid snel achteruit ge-
 gaan. Voor haar gevoel was er nog veel
 te doen, zij hield zo van het leven. Ma
 klagde nooit, zij bleef vertrouwen op
 God. Ma was altijd optimistisch en vol
 humor. Zij stond met raad en daad
 voor iedereen klaar en was geïnteres-
 seerd in mensen en vooral ook in het
 werk op de boerderij.
 Haar kinderen en kleinkinderen kwamen
 graag naar huis en ma genoot daarvan.
 In onze herinnering bewaren wij alleen
 maar dierbare gedachten. Wij hebben
 gebeden, dat God onze ouders moge
 opnemen in Zijn eeuwige Heerlijkheid
 en dat wij elkaar ooit eens terug mogen
 zien. In dat geloof hebben zij geleefd
 en zijn zij gestorven.

Onze Vader — Wees gegroet.

kind, zoon Cornelis (1888-1966) sterft moeder Maria. Aart trouwt 5 maanden later met Cornelia Hilhorst (1851-1905). Zij krijgen nog 3 zoons, waarvan er 2 volwassen worden: Cornelis (Kees, 1889-1992) en Lambertus (Lammert, 1890-1976). Alle kinderen bleven wonen in Eemnes of naaste omgeving; Lammert zelfs heel dicht bij, op Meentweg 105.

- 1918: Jan van den Tweel (1888-1963) afkomstig uit Hoevelaken, een broer van de op Meentweg 69 wonende Peel van den Tweel, wordt eigenaar; Kadaster Art. 2356, akte van scheiding dd 07-12-1918 bij notaris Frans van Ditzhuyzen te Baarn. In 1917 was hij getrouwd met Jans Hoogetboom (Johanna, 1879-1964), die met haar vader Aart op de boerderij was blijven wonen. In 1927 vertrekt vader Aart naar Baarn, om in te wonen bij zijn oudste zoon Cornelis en diens vrouw. Naar verluid beviel het boeren Jan van den Tweel en zijn vrouw Jans niet goed; mogelijk ook tgv de toen heersende economische crisis in Nederland. Zij begonnen een melkslijterij aan de Liebergerweg in Hilversum en hebben die zaak nog vele jaren gehad. Zij kwamen later nog dikwijls in Eemnes, oa bij Jan's broer op Meentweg 69, bij Paul van Beijeren op Meentweg 75 en bij De Groot op hun vroegere boerderij.
- 1937: Wouterus (Wout) de Groot (1906-1969) koopt het eigendom van Jan van den Tweel, op een veiling in de Kerkstraat. Hij woont dan nog bij zijn ouders op de boerderij te Leusbroek. Direct na de koop trouwt hij met Maria (Mie) Jacoba van Valkengoed uit Hoogland (1913-1981). Het gezin telt uiteindelijk 7 volwassen geworden kinderen: Jan (Johannes Nicolaas, geb 1938), Niek (Nicolaas Johannes, geb 1941), Gerard (Gerardus Wouterius, geb 1943), Riek (Richarda Everarda Maria, geb 1944), Evert (Everardus Jacobus Ignatius, geb 1948), Mieke (Maria Ignatia Gerarda, geb 1952), en Ineke (Ignatia Gerarda Maria, geb 1954).
- 1978: De oudste zoon Jan neemt het bedrijf over. Zijn broers en zusters hebben de boerderij geleidelijk verlaten en hun eigen gezin gevormd. Moeder Mie blijft tot haar dood op de boerderij wonen. In 1982 trouwt Jan met de uit Vaassen afkomstige Wilhelmina Hendrika Johanna Demmers (Wil, geb 1948). In 1984 krijgen zij een dochter, die Willemijn is genoemd.

Literatuur

Kadaster te Utrecht, voor de periode 1832 tot ca 1970 achtereenvolgens Art. 600, 700, 126, 1390, 2356, 3103, waarbij huis, erf en schuur op Sectie A288 (tot 1851), A642 (tot ca 1925) en A928.

Kadaster te Utrecht:

Overschrijving van akte van notaris Hermanus Pen te Baarn, dd 16-05-1878 voor verdeling van onroerende goederen van wijlen Cornelis Hoogetboom.

Overschrijving van akte van notaris F.P.E. van Ditzhuyzen te Baarn, dd 07-12-1918 voor verdeling van onroerende goederen met boerderij inventaris van Aart Hoogetboom en de overleden echtgenotes.

Oud Archief Eemnes, oa de Blaffaard van 1716: getypt uittreksel in de Oudheidkamer, met eigenaren en gebruikers Meentweg in 1599 en 1716.

PC-informatie ProGen in Oudheidkamer, ingevoerd door Werkgroep Genealogie.

Streekarchief Amersfoort:

Akte nr 4106 van notaris Frans Pen te Baarn, dd 24-06-1828 voor scheiding van goederen van wijlen Tijmen Blom.

Akte van notaris Hermanus Pen te Baarn, dd 12-09-1850 voor veiling van vaste goederen van Erven Blom.

Akte nr 5329 van notaris Hermanus Pen te Baarn, dd 30-12-1874 voor publieke verkoping van roerende goederen, na overlijden van Cornelia Kuiper, weduwe van Cornelis Hoogeboom.
Akte van notaris M.Römer te Baarn, dd 12-05-1937 van koop door Wouterus de Groot van Jan van der Tweel.

HKE 1982 blz 14 ev: Het geslacht Blom in Eemnes, door Henk van Hees.

HKE 1988 blz 23 ev: Het Eemnesser geslacht Hoogeboom, door Henk van Hees.

Boek Eemnes, Geschiedenis en Architectuur, 1999, uitgeverij Spou / Kerckebosch, blz 99.

Boek Dijk- en polderbesturen onder Eemnes, door M.Mijnssen-Dutilh, uitgave door Waterschap Vallei & Eem in 1999, blz 14, 79, 248 en 249.

Voor deze publicatie had ik gesprekken met familie De Groot (Jan, echtgenote Wil en broer Niek), met Bertus van den Bergh te Blaricum en met Jan van IJken te Eemnes. Namens de Werkgroep Monumenten worden zij bedankt voor het ophalen van hun persoonlijke herinneringen en verstrekken van andere gegevens, voor de foto's van vroeger en voor de prettige medewerking. Verder deed Henk van Hees opgave van de belangrijkste bewoners in de vorige eeuwen, waardoor ik aanknopingspunten had voor onderzoek van genoemde literatuur. Zo bleek in verband met een klein stukje Eemnes weer een groot stuk geschiedenis boven te komen.

Rom van der Schaaf

Cadeau voor alle leden van De Historische Kring Eemnes

**“Binnen- en buitendijkse verhalen”
geschreven door Chris Roothart**

Op 9 augustus van het vorig jaar overleed Chris Roothart. Vanaf juni 1995 tot september 2001 stond er in elke aflevering van ons kwartaalblad een kort verhaal van de hand van Chris Roothart, geboren en getogen in Eemnes, aan de voet van het Dikke Torentje in Eemnes-Binnen. Chris, die geboren was in 1930, kon in zijn verhalen het leven van de gewone Eemnessers uit zijn jeugd op een bijzondere manier weergeven. Hij bracht die tijd weer echt tot leven. Velen lieten weten dat ze zijn verhaaltjes zo op prijs stelden.

Bijzonder gebaar

Chris had in de loop der jaren heel wat verhalen geschreven waarvan hij er elk kwartaal één opstuurde om geplaatst te worden in ons blad. Enige tijd voor zijn overlijden heeft hij aan zijn dochter Hilde gevraagd of ze na zijn dood de plaatsing van de resterende verhalen wilden verzorgen. Nadat Chris op 9 augustus 2001 was gestorven, wilden zijn vrouw, zijn zoon Jan en dochter Hilde voldoen aan zijn wens. Ze wilden echter niet, dat nog enige jaren artikelen van Chris in ons blad zou-

den verschijnen. Ze namen een andere beslissing: Ze besloten alle verhalen van Chris in boekvorm uit te geven en dit cadeau te doen aan alle leden van de Historische Kring Eemnes. Anders waren de verhalen in ons blad gepubliceerd, nu wilden ze onze lezers in één keer alle verhalen van Chris doen toekomen: de al gepubliceerde en de nog niet gepubliceerde verhalen. Een heel bijzonder gebaar waarvoor het bestuur van de Historische Kring Eemnes de familie Roothart heel dankbaar is.

Overhandiging eerste exemplaar

Op vrijdag 17 mei werden 750 boekjes bij de Oudheidkamer in Eemnes afgeleverd door Hilde Roothart, de dochter van Chris en haar partner Krijn Verhoek. In aanwezigheid van enkele bestuursleden en leden van de HKE werd het eerste exemplaar van het boek van Chris uitgereikt aan onze voorzitter Livia van Eijle. Zij wees op het feit, dat het uniek is, dat een familie op deze wijze een boek uitgeeft om het dan cadeau te doen aan 700 mensen.

Hilde Roothart vertelde hoe het boek tot stand is gekomen. Zij

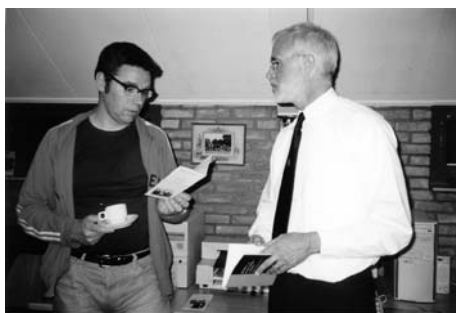

Hilde Roothart, de dochter van Chris Roothart overhandigt het eerste exemplaar van "Binnen – en buitendijkse verhalen" geschreven door haar vader, aan het bestuur van de HKE. V.l.n.r.: Henk van Hees, Hilde Roothart, Livia van Eijle

stond borg voor de indeling en de verzorging van de teksten. Krijn Verhoek nam de grafische vormgeving voor zijn rekening.

Hoe komt het boek bij U?

Alle leden van de HKE kunnen dus in het bezit komen van het boek "Binnen-en buitendijkse verhalen. Herinneringen van Chris Roothart".

Henk van Hees bekijkt het boek van Chris Roothart samen met Krijn Verhoek, die voor de grafische vormgeving zorgde.

De leden die het kwartaalblad niet per post ontvangen (Eemnes en omliggende gemeenten) krijgen het boekje thuisbezorgd tegelijk met het tweede kwartaalblad van dit jaar in de loop van de maand juli.

Hilde Roothart signeert enkele exemplaren van het boek "Binnen- en buitendijkse verhalen". Herinneringen van Chris Roothart.

Mensen met een postabonnement hebben twee mogelijkheden. Ze kunnen het boekje elke zaterdagmiddag ophalen in de Oudheidkamer tussen 14.00 en 16.00 uur. Als dat niet mogelijk is dan kunnen ze het boekje met de post laten versturen. In dat geval worden de portokosten in rekening gebracht. Voor verzending per post is een telefoon-

tje nodig met de heer J. van Wijk, tel. 035 - 5314689

Wij hopen dat op deze wijze veel mensen zullen kunnen blijven genieten van de herinneringen van Chris Roothart.

Henk van Hees

Nog één keer een verhaal van Chris Roothart in ons blad. Toen Chris in 1995 met zijn verhalenserie begon, gaf hij mij een verhaal over de kapperszaak van mijn grootvader Hendrik van Hees op Wakkerendijk 114. Dat verhaal is toen niet gepubliceerd, omdat er kort daarvoor in ons blad al aandacht aan de kapperszaak besteed was. Chris en ik besloten om het te laten liggen voor een beter moment. In overleg met de familie Roothart heb ik afgesproken, dat dit moment nu gekomen is.

Herinneringen

In HKE, jaargang 13, nr. 3 heeft Antoon van Hees verhaald over de kapperszaak van zijn vader Hendrik van Hees, Wakkerendijk 114. Daar heb ik natuurlijk niets aan toe te voegen, want wie zal het beter weten dan een zoon des huizes? Hij heeft er dagelijks bijgezeten.

Toch waag ik een poging om het nu eens te bezien door de ogen van een klant. Antoon zegt dat de jaren dertig de mooiste en gezelligste jaren waren. Ik heb die jaren eveneens beleefd als knus en gemoedelijk: de kapperszaak van Van

Het pand Wakkerendijk 114, van 1914 tot 1969 bewoond door de familie Van Hees. Links het bord met de tekst: "Scheren en haarsnijden. H. van Hees. Tabak-Sigaren-Cigaretten". Daarachter bevonden zich in de uitbouw de kapperswinkel en de kleermakerij.

Hees was een ontmoetingsplaats en heeft in belangrijke mate bijgedragen tot die sfeer.

Als je de kapperszaak binnenkwam, dan stond je meteen achter de meest linkse scheerstoel, bij het raam, dat uitzicht gaf op de boerderij van Van Klooster, de meelboer.

In die stoel werd het meeste geknipt en geschoren.

Direct rechts van de ingang kon je plaats nemen om op je beurt te wachten. Je had dan uitzicht op een houten wand waaraan, vóór de scheerstoelen, spiegels hingen.

Behalve die spiegels was er nog meer te kijk aan die wand. Er hingen ingelijste reclameplaten voor rooktabak.

Dikwijls ben ik de kapperszaak binnengestapt in de hoop dat ik niet direct aan de beurt zou zijn om maar te kunnen kijken naar die mooie platen. Slanke oude heren met mooie kleren en eerbiedwaardige grijze haren waren met elkaar in gesprek, hun lange stenen pijpen rokend.

Ik heb eens geprobeerd om te stoppen met roken, het is mislukt. Ik denk dat die prachtige platen, die aanbevelingen voor tabak er mede de oorzaak van waren, dat het niet lukte. Die wand waaraan de spiegels en platen hingen, scheidde de scheer- en knipruimte en de kleermakerij. In de kleermakerij waren Van Hees en Antoon meestal bezig. Hoewel ik er niets te maken had, heb ik ze toch dikwijls bezig gezien.

Naast de plaats, waar je op je beurt

HKE-80

Rechts de kapperswinkel en kleermakerij van Hendrik van Hees op Wakkerendijk 114.

Staande kapper Wim van Hees (1918-1992); zittend zijn broer Henk van Hees (1916-1971) die zijn vader in het bedrijf opvolgde.

Hendrik van Hees (1881-1947) en Jannetje Sukel (Vrouw Hees) (1882-1946).

moest wachten, stond een potkacheltje. Het werd verzorgd door Vrouw Hees. Regelmatig kwam ze het kacheltje voorzien van brandstof en het zakketeltje verzorgen, want er was de hele dag heet water nodig om de klanten te kunnen scheren.

Op een koude winterdag stapte ik verkleumd binnen. Het was heerlijk warm in de kapperszaak. De kachel werd blijkbaar zeer frequent verzorgd door Vrouw Hees.

Bij de kachel zat Tijmen Rigter, de buurman van Van Hees, te wachten op zijn beurt. Na mij kwam Gart Oostrum binnen. De boeren Rigter en Oostrum raakten al gauw in gesprek over de ruilverkaveling. Toen Rigter aan de beurt was, sprak hij tot me: “Gao jie maor veur, ik heb de tied”.

Hij was nog lang niet klaar met zijn gesprek over de ruilverkaveling. Als kind voelde ik me zeer vereerd dat een volwassene me vóór liet gaan.

Eens kwam ik in grote verlegenheid. Nadat ik had plaatsgenomen om te worden geknipt, de royale witte “kapmantel” had omgekrepen en mijn haar was gekamd, sprak Henk: “Je bent bij een andere kapper geweest”. Ik schaamde me diep. In mijn ogen was Henk de beste kapper van de hele wereld en dan is het natuurlijk ongepast om naar een andere kapper te gaan. Ik vertelde Henk dat ik

gelogeerd had bij een tante in Hoogland en dat die tante mij naar de kapper had gestuurd. Henk vond het acceptabel, hij vroeg me honderduit over de kapperszaak in Hoogland.

Als je Henk op straat tegenkwam met zijn tasje, dan wist je vaak waar hij naar toeging of waar hij vandaan kwam.

Hij schoor zieke klanten en pas overledenen thuis.

De service hield bij ziekte, zelfs bij de dood niet op.

Chris Roothart

Vrijdag 30 augustus a.s. in de feesttent op het
Evenemententerrein Overhandiging van het eerste
exemplaar van

“Eemnessers door de eeuwen heen”

aan burgermeester J. Bijl.

Iedereen is welkom. Na afloop kan men de be-
stelde boeken kopen in de Oudheidkamer.

Interview met meneer en mevrouw Boelsma–Glebbeek

Ditmaal geen interview met één persoon, maar met een echtpaar. Beiden zijn niet geboren en getogen in Eemnes maar wonen inmiddels al zo lang in ons mooie dorp dat zij er zeer aan verknocht geraakt zijn. Het zijn meneer en mevrouw Boelsma – Glebbeek, woonachtig aan de Zomertaling. In een zeer gezellig gesprek werden vele herinneringen opgehaald.

Het echtpaar Boelsma-Glebbee in 2002

Ik vroeg hun eerst in het kort hun voor-Eemnesserse periode te beschrijven.

Meneer Joost (Jozef Klaas) Boelsma vertelt:

Ik ben geboren op 15 mei 1920 in Laren op de Nieuweweg boven groenteboer Bijl. Mijn ouders zijn later in het ouderlijk huis van mijn vader aan de Veldweg in Laren gaan wonen. Mijn vader was aannemer, ik heb ook bij hem gewerkt. Mijn vader heette Klaas Boelsma, hij was afkomstig uit Friesland, en mijn moeder heette Josefine Witte, zij kwam uit Arnhem. Ik ben in de bouw gaan werken bij aannemer Piet ter Berg, daar heb ik verscheidene jaren ge-

werkt. Vervolgens bij Gijs van Schaik en die had eens een klus bij het Amsterdams kindersanatorium, de huidige Trappenberg. Daar ben ik gebleven, ook al verdiende ik iets minder, ik had wel een vaste baan. Ik werkte daar op de adaptatiewerkplaats, ik maakte aanpassingen voor de gehandicapte kinderen, dat heb ik 30 jaar lang gedaan. Toen ik 60 jaar was, ben ik de VUT ingegaan.

Ik heb er in de recreatiezaal van het kindersanatorium koningin Juliana ontmoet. Ik was kort daarvoor van de trap gevallen, had een paar gekneusde ribben en toen vroeg ze nog aan me hoe het ermee was, dat had ze gehoord van de geneesheer-directeur, die zat bij haar.

Ik heb het bij de Trappenberg geweldig naar m'n zin gehad, ik zat in de ontspanningscommissie, de personeelsvereniging en de ondernemingsraad.

In 1940 was ik in dienst, ze hebben mij naar Duitsland gevoerd, dat zijn een paar jaar geweest waar je niks aan gehad hebt, ik heb er een hoop meegemaakt, maar dat vergeet ik maar weer.

Mevrouw Neeltje Boelsma – Glebbeek vertelt:

Ik ben in Diemen geboren op 16 november 1919. Mijn vader heette Jan Glebbeek, hij was afkomstig uit Amsterdam, en mijn moeder heette Marijtje Bakker en kwam uit Durgerdam. Na hun huwelijk zijn ze in Diemen gaan wonen. Ik was de jongste uit het gezin, ik had nog twee broers en een zuster. Toen ik een jaar oud was, werd mijn moeder ziek, die moest naar het ziekenhuis. In Die-

Het huis Laarderweg 94

HKE-84

men woonde ook een zuster van mijn vader (Neeltje Glebbeek), die was getrouwd met Flip van Malenstein, en bij die oom en tante ben ik toen een tijdje gebleven. Toen mijn moeder hersteld was, ging ik weer naar huis. Toen kreeg mijn tante vreselijke heimwee naar mij want ze kon zelf geen kinderen krijgen. Ze werd ziek, ze lag maar op bed, ze at niet meer, ze deed niets meer. Nou had je nog zo'n ouderwetse dorpsdokter in die tijd en die ging praten natuurlijk. Hij zei tegen m'n vader en moeder: "wil je je zuster weer een beetje overeind helpen, dan moet het kind weer naar tante Neeltje toe". Dat was natuurlijk heel wat maar mijn ouders hebben het gedaan, dus ik ben bij die oom en tante opgegroeid. Ik heb me nooit enigst kind gevoeld; als ik naar school liep, kwam ik langs het huis van mijn vader en moeder, dan ging ik eventjes aan. Alle feesten werden samen gevierd met mijn ouders en broers en zussen, oom en tante hoorden er gewoon bij. Ze hebben me altijd verzorgd, maar mijn vader en moeder hadden de supervisie. Ome was een geboren Eemnesser en hij zei tegen mijn vader toen ze allebei gepensioneerd waren: "weet je wat wij moeten doen? We moeten in Eemnes gaan wonen, daar heb je leuke huisjes met een groot stuk tuin, daar kun je je eigen groente kweken en je eigen aardappelen, dat is misschien veel goedkoper dan tuinen in Diemen." Zo is het gegaan en zo ben ik in Eemnes gekomen. Beide gezinnen zijn met één verhuishwagen verhuisd, er waren toen nog niet zoveel meubelen natuurlijk. Ik was toen 15 jaar oud.

Mijn vader en moeder en mijn oom en tante zijn allebei aan de Laarderweg gaan wonen. Mijn oom en tante zijn wel altijd in Eemnes gebleven maar mijn jongste broer raakte zonder werk, die woonde nog bij mijn vader en moeder thuis. Toen zijn mijn ouders voor mijn broer weer een poosje teruggegaan naar Diemen zodat hij daar aan het werk kon komen. Dat is gelukt, mijn broer is later getrouwd en toen zijn mijn vader en moeder weer teruggekomen naar Eemnes.

Was het geen grote overgang van Diemen naar Eemnes?

Ik had natuurlijk vriendinnen in Diemen, maar we kwamen in Eemnes naast de familie Dop te wonen en die hadden twee dochters en die hebben me al gauw opgevangen. Ik voelde me snel thuis in Eemnes. Ik ben een type dat zich makkelijk schikt. Later viel me wel op dat ze in Eemnes gauw wat van je zeggen, ik was een stads meisje, ik had niet die stijve kleding. Later hoorde ik dat daar wel eens wat van gezegd werd. Toen ik kennis kreeg met mijn man, ik was er vroeg bij wat dat aangaat, werd er al gauw gezegd: die zal wel snel moeten trouwen. En dan hoor je later dat de meeste dochters van die vrouw die dat gezegd heeft, hebben moeten trouwen.

Toen we pas in Eemnes woonden, leerden we al gauw dat iedereen in Eemnes bijnamen had, dat was in Diemen niet zo. Bij mijn vader en moeder kwam ie-

Krater in het weiland als gevolg van een neeergestorte Lancaster bommenwerper (12 mei 1943). De krater lag ten zuiden van de Algemene Begraafplaats in Eemnes.

Uitzicht vanaf de akkers op de huizen aan de Laarderweg voor 1977. Het middelste huis is dat van de familie Boelsma.

mand aan de deur, dat was een kruidenier, ik weet niet meer hoe hij heet. Mijn moeder had alleen die bijnaam gehoord en wist niet hoe die man écht heette, dus ze noemde hem bij zijn bijnaam. Hij zei: maar zo heet ik niet mevrouw Glebbeek. Ze vond het vreselijk natuurlijk en het is haar ook niet meer gebeurd.

Hoe hebt u elkaar leren kennen?

Meneer Boelsma: Ik heb mijn vrouw leren kennen bij mijn vader want ze was dienstmeisje bij ons.

Mevrouw Boelsma: Toen ik met dertien jaar van school kwam, ben ik al gaan werken. Ik had graag naar de huishoudschool gewild, maar daar was geen geld voor. Toen ik in Eemnes kwam wonen, ging ik op zoek naar een nieuw baantje en dat vond ik bij de familie Boelsma in Laren. Joost woonde toen nog bij zijn ouders.

Men: Ik dacht een leuke meid, pik in!

Mevr.: Weet je wat je toen in zo'n dorp als Eemnes had; er werd natuurlijk gauw gezegd, nou die dochter van Glebbeek die heeft een jongen, die jongen van Boelsma. Mijn vader kwam dat te horen en toen zei hij tegen me: "moet je luisteren, ik hoor dat jij kennis hebt aan een jongen maar ik vind je nog veel te jong. Als je 18 bent, laat hem dan maar eens een keertje bij me komen". En dat is ook gebeurd.

Men: En dan bracht ik haar naar huis 's avonds, ik was op de tekenschool in Hilversum, en dan moest ik afscheid nemen en daarna hard fietsen om op tijd op de tekenschool te komen. Soms duurt afscheid nemen een beetje lang! We hebben wel een leuke tijd gehad.

We zijn op 7 juli 1942 getrouwd. We reden die dag in een auto met daarboven een grote ballon met gas, daar liep die auto op want er was geen benzine. We

hadden één volgauto, de andere gasten liepen.

In 1939 ben ik in dienst gegaan, ik werd in Hilversum gekeurd en ik wou bij de genie, maar vanwege mijn lange benen kwam ik bij de infanterie. Na ons huwelijk zijn we in Eemnes gaan wonen, we woonden in bij oom en tante.

In 1943 ben ik naar Duitsland gegaan. Nederland had gecapituleerd, ze hebben mij opgepakt bij een razzia, ik moest mij melden in Wijk aan Zee en vandaar uit ben ik naar Duitsland vervoerd, ik heb daar twee jaar moeten werken. Mijn moeder is in die tijd gestorven, maar ik mocht niet naar huis. Ik ben wel een keer met verlof geweest, maar daar was een voorwaarde aan verbonden: ik had een vriend daar; als ik terug zou komen mocht hij naar Nederland toe. Ik was thuis en daar kwam zijn vrouw aan: "meneer Boelsma, u gaat toch terug! Dan kan mijn man ook komen." Wat doe je? Ik ben teruggegaan. Toen is hij naar Nederland gegaan en als hij terugkwam mocht ik weer, maar hij is nooit teruggekomen.....Ik heb het er gelukkig goed vanaf gebracht.

Waar woonden uw oom en tante?

Mevr.: Oom en tante woonden op Laarderweg 100, dat huis is later gesloopt voor de aanleg van de rijksweg A27. Toen ik in verwachting was van mijn oudste zoon hebben we ingewoond bij mevrouw Dolmans, die woonde op Laarderweg 132, naast Griffioen, de groenteboer. Wij hadden toen het grootste gedeelte van het huis. Mijn oudste zoon Joost is geboren op 21 mei 1946. Toen mevrouw Dolmans naar een rusthuis ging, hadden we het huis alleen. Onderhand stierf mijn vader, met mijn moeder ging het toen niet goed, ze kreeg kanker en ik heb haar toen in huis genomen. Zij betaalde ook een gedeelte van de huur omdat ik de huur niet helemaal alleen kon betalen. Inmiddels was op 17 februari 1949 mijn zoon Auke geboren. Ik heb mijn moeder tot haar dood verzorgd. Later zijn we op Laarderweg 94 gaan wonen, tussen de familie Huisman en de familie Koen. Ik was toen al in verwachting van mijn dochter Nelie die op 17 oktober 1952 geboren zou worden. Ons huis stond ook op de plaats van de huidige A27. In het begin hebben we het huis gehuurd, later konden we het kopen, maar ja, de eigenaar vroeg er 7500 gulden voor. Ik dacht: ik heb geen 7500 gulden, waar moet ik die vandaan halen? Maar mijn buurman zei: dat kan je toch van de bank lenen! We hebben het toen toch gedaan. Het was een slecht huis, we hebben er veel aan op moeten knappen. We woonden daar heerlijk, we hadden een vrijstaand huisje met een grote tuin. We keken uit over de akkers, er lag een slootje voor met daarachter 's zomers de korenvelden, of velden met bieten en aardappelen. Je zag het ploegen, het eggen, het koren maaien met de hand. Achter het huis had je eerst een groot stuk grasveld en dan de Nieuweweg.

Ik heb er nog altijd verdriet van dat we daar weg moesten. We hebben er 25 jaar gewoond.

Trouwfoto van het echtpaar Boelsma-Glebbeek op de trappen van het gemeentehuis (nu Oude Raadhuis). Foto uit 1942.

Neeltje Glebbeek (1889-1971) en Flip van Malenstein (1884-1960). De oom en tante waarbij mevrouw Boelsma-Glebbeek opgroeide.

Wanneer werd het duidelijk dat u daar weg moest?

Ik denk dat in 1970 duidelijk werd dat wij daar niet konden blijven wonen; toen gingen de geruchten al. We hebben met de buurt van alles gedaan om die weg tegen te houden, op het laatst stonden er borden in de tuin met "te koop" maar we hebben niet echt actie gevoerd. Op die borden kwam een hoop bekijks af. Maar je moet toch het loodje leggen. Rijkswaterstaat taxeerde je huis en deed een bod, je mocht een paar keer weigeren. Toen ze een eerste bod deden, zei ik tegen mijn man: dat doen we niet, er komt ook nog smartengeld bij. Je hebt er zo lang gewoond en voor zo'n snelweg moet je er weg! Uiteindelijk gingen ze zelfs nog over het bedrag heen dat wij ervoor wilden hebben. Op een gegeven keer werd er 's morgens gebeld: Rijkswaterstaat met een nieuw bod. Joost was naar z'n werk. Ik zei: "u moet mijn man maar bellen". Maar eerst had ik hem zelf opgebeld en gezegd: "doe het maar, want zo komen we er aardig uit". Wat we nooit verwacht hadden, kregen we ervoor. Ik weet niet meer hoeveel we gekregen hebben, ik denk 125.000 gulden.

Hoe heeft u een andere woning gevonden?

Men. en mevr.: Je moest zelf op zoek naar een andere woning. We kregen wel voorrang bij de keuze van een huis in de Noordbuurt die toen net gebouwd werd. Je kon ook een stukje grond kopen aan de Streefoordlaan,

dat hebben sommigen wel gedaan. Wij hebben er ook aan gedacht om dat te doen. We zijn er gaan kijken, maar we keken uit op een grote muur van een bouwbedrijf. We zijn ook bezig geweest met een stuk grond van de gemeente achter de Nieuweweg. Je zou die grond dan kunnen kopen en er dan zelf mogen bouwen. Er waren echter zoveel omwonenden die protesteerden tegen de bouw dat het niet doorgegaan is.

Mevr: Ik zal u vertellen: tot aan de periode dat de geruchten gingen dat die weg daar kwam, hadden we nooit wijn in huis. Op een gegeven moment, ik voelde me zo belabberd, ik zeg:” ik heb trek in een glas wijn” en vanaf die tijd zijn we wijn gaan drinken. We vonden het zo verschrikkelijk dat we daar weg moesten, we zaten écht in een dip.

Er was daar een winkeltje van Zwankhuizen, dat moest ook weg. Het was een heel klein, miezerig kruidenierswinkeltje. Je kon er gelukstoffs kopen, dan had je een toffee waar wat in zat. Er stond op de grens van Laren en Eemnes een woonwagenkamp en die bewoners hadden geen geld om bijvoorbeeld een hele fles azijn te kopen, dan kwamen ze met een kopje. Je deed er niet echt je boodschappen, je ging er naar toe als je ergens om verlegen zat.

Het echtpaar Boelsma kocht uiteindelijk een huis aan de Roerdomp, het was een prachtig huis maar mevr. Boelsma heeft het er nooit naar haar zin gehad.

Mevr.: We hadden hele aardige burens maar er was ook veel import, een hoop jongelui. Alleen de familie (Jan) van Dijk die naast ons kwam wonen kenden wij (woonden ook op de Laarderweg). We hadden het hoekhuis van een rijtje. Als ik boodschappen had gedaan en ik fietste de Roerdomp op, dan had ik het gevoel dat ik bij mezelf op visite ging.

Men. : Ik had het daar wel naar mijn zin. In 1975 zijn we vertrokken van de Laarderweg en in 1987 zijn we hier komen wonen, dus we hebben toch nog 12 jaar aan de Roerdomp gewoond.

Mevr: De fijne herinneringen die ik aan het huis heb, zijn dat ik een hele grote kamer had en dat met kerst en Pasen alle kinderen en kleinkinderen konden komen. Dan hadden we een paastafel en voor de kleinkinderen verstopte mijn man de eieren in de tuin.

*Men. :*In dit huisje aan de Zomertaling woonde de oude buurvrouw van ons, mevr. Huisman, die is toen gestorven en ik heb wat gelopen bij de gemeente om dit huisje te krijgen. Toen had je nog dat je zoveel punten moest hebben. Hier wonen we met erg veel plezier, ik zou hier echt niet meer weg willen.

Mevr: Mijn man moest hier eerst wennen, maar ik heb me vanaf het begin hier thuis gevoeld.

Men: Ik heb hier achter een volkstuin gehad, maar ik ben ermee gestopt; je hebt veels te veel, het meeste geef je weg en het spitten van 180 vierkante me-

ter werd me op een gegeven moment te veel. Ik houd nu deze tuin bij, mijn zoon komt 's zomers het gras maaien, dan is de tuin erg mooi.

Vindt u dat het dorp erg veranderd is?

Mevr: Toen we hier kwamen wonen was alles weiland. Vanaf Laren komend begonnen de huizen aan de Laarderweg rond 1935 pas voorbij het kerkhof en dan had je de Wakkerendijk en de Meentweg, meer had je niet. Ik herinner me de dijk met de mennegaten erin. De sfeer in het dorp is ook veranderd doordat er een hoop vreemde mensen zijn komen wonen. Ik had als kind van oom Flip Malenstein al veel over Eemnes gehoord. Ik lees nu soms in het blad van de HKE verhalen over vrienden van hem. Flip was een geboren Eemnesser (*zoon van Aalt van Malestein en Maria Pureveen*). Hij kon hier als jonge man geen werk vinden en is toen met het hele ouderlijke gezin richting Diemen vertrokken en in Amsterdam op de gasfabriek terechtgekomen. Hij heeft mijn tante leren kennen (zus van mijn vader) en ze zijn toen samen in Diemen gaan wonen.

Flip van Malenstein voor zijn woning Laarderweg 100 met op de bakfiets zijn nichtje Neeltje Glebbeek (later mevrouw Boelsma). Achter het raam kijkt tante Neeltje Glebbeek toe.

Hij vertelde altijd uitgebreid wat hij zou gaan doen als hij een prijs in de staatsloterij zou winnen. Wij waren allang de kamer uit en dan zat hij nog te vertellen. Het was een echte dorpsfiguur, iedereen kende hem met zijn dikke buik en zijn mand met kippen erin. Zijn andere broers zijn allemaal in Amsterdam en Diemen gebleven. Mijn oom en tante waren altijd stapel op mij. Ome kon heel onverschillig doen maar hij had zo'n klein hartje. Toen ik nog in Diemen woonde, ik was een jaar of 14 dan ging ik 's avonds een eindje wandelen met een vriendin, dan leerde ik wel eens een jongen kennen en die bracht me dan naar huis, verder helemaal niks natuurlijk. Nou, dat had hij gauw door. Oom had in huis een gummistok. Als hij maar vermoedde dat er een jongen voor het raam stond, vloog hij de deur uit. Nee, ze moesten niet aan me komen. Ik heb echt een fijne jeugd gehad, ondanks dat mijn oom en tante het niet breed hadden.

Waardoor was Flip zo'n bekende Eemnesser?

Hij was vrolijk, iedereen kende hem, hij reed altijd met een transportfiets. Hij had vaak een sloot kinderen achter hem aan, hij had altijd snoepjes bij zich. Hij was sociaal voelend.

Toen hij jong was, werkte hij soms ook als drijver, dan ging hij naar het koninklijk paleis in Soestdijk. Daar werd gejaagd, de prooi moest opgedreven worden en dat deed hij ook voor een paar centen. Hij kon goed schaatsen, hij heeft wel eens verteld dat hij met een wedstrijd een ham gewonnen heeft, maar ik weet niet wat hij in zijn jonge jaren voor werk deed. Zijn vrienden waren Peter Gieskens, Jan Perier en een van de jongens van Hoogeboom. Met Gieskens ging hij stropen, fuiken zetten.

In Diemen heeft hij eerst op de gasfabriek gewerkt maar daar werd hij afgekeurd en toen is hij voor zichzelf een viswijkje begonnen. Toen had je in Diemen het lunapark, dat was een heel groot evenement en daar hield hij toezicht, vandaar dat hij ook die knuppel had. Dat soort dingen deed hij erbij. Tante waste voor andere mensen, dat was zwaar werk, je had geen wasmachines en dat terwijl ze astmatische bronchitis had. Toen Flip naar Eemnes kwam, werkte hij al niet meer. Ik weet wel dat hij in het begin met zijn transportfiets vol met vis naar Huizen fietste, maar dat heeft maar heel kort geduurd. Als er kermis was in Laren nam hij een stoeltje mee en zat dan de hele dag bij het rad van avontuur. Hij kwam wel altijd met prijzen thuis, maar je moet niet vragen wat het gekost heeft. Dat was zijn lust en zijn leven.

Men: Ik ging vaak met hem kaarten, pandoeren, soms ook samen met Lakeman en oude Willem Mol. Dat was aan het einde van de Meentweg, daar gingen we helemaal heen lopen, dat duurde wel een uur.

Bent u actief geweest in het Eemnesser verenigingsleven?

Men: Ik heb eerst in Laren gevoetbald, maar na mijn trouwen ben ik in Eemnes gaan spelen met Dievenbach, Henk Blom (die zaten in het bestuur) en Toon Koppen. In het begin voetbalden we op de hei, in de buurt waar nu Haaxman zit. En toen is er een veld gekomen in Eemnes, aan de huidige Hasselaarlaan. Daar stond een klein keetje van hout, daar kon je koffie en thee kopen en daar in stond tante Martje v.d.Berg-v.Woudenberg van de Laarderweg. Je had drie elftallen, ik heb altijd in het eerste gevoetbald. We hadden toen maar één speelveld en jeugdteams bestonden er toen nog niet. Ik heb niet meer op de huidige plek van de voetbalvelden gespeeld. Ik heb heel lang gevoetbald, zelfs nog een keer als veteraan, ik was een soms (te) fanatieke voetballer. Ik kan me niet herinneren dat er nog andere sportverenigingen waren in Eemnes. Op het ogenblik speel ik jeu de boules en ik biljart. Ik verzamel ook munten en postzegels, dus ik vermaak me best!

Mevr: ik ben alleen een tijdje op koorzang geweest, op het christelijk gemengd

koor samen met de zusjes Dop, die hadden een orgel in huis en dan gingen we samen oefenen. Dit was voor mijn trouwen.

Herinnert u zich belangrijke gebeurtenissen in Eemnes?

Men. en mevr.: Het neerstorten van het vliegtuig tijdens de oorlogsjaren. Alle dakpannen waren van de huizen van de Laarderweg af, ramen kapot, de voordeur eruit. De klok was op dat moment ook stil blijven staan en hing scheef aan de muur. Het vliegtuig lag voor ons in de akkers, er zaten hele bomtrechters in de grond, de akker lag vol met olie. Het gebeurde 's nachts, wij lagen boven in bed, je hoorde in de verte zo'n eng geluid, zo laag. En in ene een klap!! Het was een Lancaster bommenwerper. Hij was ergens aangeschoten. Je mocht van de Duitsers komen kijken want die waren er groots op. Er was verschrikkelijk veel bekijks. Een lid van de bemanning kon vluchten en heeft ondergedoken gezeten bij de schoolmeester.

Mevr.: Aan het einde van de oorlog vond ik het hier wel eng worden; daar bij de Gooiersgracht stond toen nog een grenspaal, daar was een nauwe doorgang gemaakt, daar konden alleen fietsers nog maar door. Als je naar Laren wou, moest je je persoonsbewijs laten zien, maar toen kwamen er ook kanonnen in dat bosje. Toen kwam het wel eng dichtbij. Er is daar gelukkig niets gebeurd en kort daarop was het vrede. We hadden geen vlag, toen heeft tante van een laken een vlag gemaakt, twee banen geverfd. Zodra het vrede was, hingen we de vlag uit. Het was mei, het was prachtig weer en je moest voor achten binnen wezen. Maar voor achten liep ik naar het hekje aan de weg, daar kwam een Duitser aan fietsen en die riep: "Es ist Frieden!" Dat ben ik nooit vergeten. Ik direct terug en ik riep: we kunnen de vlag eruit halen! Toen hebben we hem achter over de lijn opgehangen en hebben we er omheen lopen dansen.

Men: Het mooiste moment voor mij was in Duitsland; ik was ondergedoken bij een Duitser in de kelder. Het was een café, het bovenste stuk was eraf gebombardeerd. Die mensen bij wie ik zat in Duitsland moesten verder Duitsland in toen de Amerikanen en Canadezen kwamen, maar ik dacht: dat doe ik niet en toen ben ik ondergedoken bij die Duitser, een goede Duitser. Ik ga 's morgens naar boven toe, ik moest een plas doen, en ineens aan weerskanten van de weg Canadezen, we waren bevrijd! Toen ben ik ervan door gegaan, ik zat in het Ruhrgebied, ik ben naar Winterswijk gevlucht, eerst helemaal ontluisd. Toen ben ik in een veewagen in een kalverhok onder het stro gekropen want je mocht de IJssel nog niet over en zo ben ik de IJssel over gevlucht naar Apeldoorn en toen ben ik van Apeldoorn komen lopen naar Eemnes. Ik mocht niet via Amersfoort, dat gebied was afgezet. Maar die wacht die daar stond was zo dronken en bezopen dat ze me lieten gaan.

Mevr: Een dag na zijn verjaardag stond hij er, 's morgens heel vroeg. Ik had het raam open, ik hoorde fluiten. Ik dacht: dat is niet waar, dat droom ik. Ons

Eemnes kampioen in 1950

*staand v.l.n.r.: Frans van Duijne, Henk Blom, Joost Boelsma, Toon Tak, Sijtze Mol, Rinus Stroes, Kees de Rijk, Jan Arentals, Ab van Isselt, Scheidsrechter, Henk Dievenbach
zittend: Jan Kieft, Kees Eijkelenburg, Ab Kieft, Piet Baylé, George Zanoli, Toon Koppen.*

hondje herkende hem aan zijn voetstap, die ging tekeer. Oom en tante in paniek uit bed. Het was het mooiste moment, ik had maanden niets gehoord.

Toen hij net op transport gezet was, kreeg ik een briefkaart, die had hij uit de trein gegooit. Die heeft iemand gevonden en op de bus gedaan.

Men: Toen ik in Winterswijk was aangekomen heb ik via het Rode Kruis een telegram gestuurd dat ik in Nederland was, veertien dagen later kwam hij aan, ik was toen al thuis.

Een laatste vraag: hoe vindt u het nu in Eemnes?

We vinden het hier geweldig in Eemnes, we zouden niet meer uit Eemnes weg willen!

Dit lijkt me een prachtig slot van het interview!

Ik wil meneer en mevrouw Boelsma hartelijk danken voor hun enthousiaste medewerking en hen vast van harte gelukwensen met hun 60-jarig huwelijk!

*Marga van Kleinwee,
Kerkstraat 15
Tel. 5389849*

Het Eemnesser Dialect

Op 15 maart jl. hebben zo'n 60 leden en belangstellenden een heleboel geleerd over het Eemnesser dialect.

De heer J. Berns (voorheen werkzaam bij het Meertensinstituut) deelde na afloop van de jaarvergadering zijn kennis met de aanwezigen.

Aansluitend gaven drie Eemnessers in een groepsgesprek onder leiding van Henk van Hees voorbeelden van uitspraak en specifiek taalgebruik in het Eemnessers.

De heer Berns gaf de relatie aan van dialect in de diverse delen van Nederland en omgeving ten opzichte van de standaardtalen Fries, Nederlands, Duits en Frans. Een indeling in dialect-regio's is gebaseerd op de uitspraak van bepaalde letters of het voorkomen van bepaalde kenmerkende woorden of zinswendingen.

Helaas sterft het gebruik van dialect langzaam aan uit. Onze maatschappij wordt steeds meer een "zwijgende samenleving", tengevolge van individualisering en automatisering van de arbeid. Bovendien verwatert het dialect ook door het steeds verder ingeburgerd raken van de standaardtaal.

Toch is er van Eemnes nog heel wat bekend: de heer Berns bracht enkele interessante voorbeelden

van het Eemnesser dialect mee.

Ze waren verzameld in het kader van verschillende onderzoeken en opgeslagen bij het Meertensinstituut in Amsterdam. Het ging om:

1. een vragenlijst, in 1894 ingevuld door meester P. Staal, hoofd van de Openbare School in Eemnes,
2. tekstjes en woordenlijsten in 1923 geschreven door leerlingen van de Mariaschool o.l.v. H. Geerars, hoofd van de Mariaschool,
3. een lijst van 142 zinnen in dialect in 1960 opgesteld m.m.v. Jacob van 't Klooster/Dirk van der Wardt/Jan Rijter.

In het groepsgesprek stelde Henk van Hees vragen aan Jan Manten, Frans Hilhorst en Sien van Hamersveld, die door hen in Eemnesser dialect werden beantwoord.

Ook enkele andere aanwezige echte Eemnessers kwamen in het dialect aan het woord en noemden typische woorden.

Adriaan Brouwer kon zelfs nog een oud Eemnesser liedje ten gehore brengen.

En Eemnes zou Eemnes niet zijn als er geen verschillen zouden zijn tussen de "echte" Eemnessers onder-

ling.

Door de invloed van het Bunscho-
ters?

Doordat de moeder uit Hoogland
kwam?

Geen van de aanwezigen had een
sluitend antwoord.

De avond heeft wel heel wat stof
tot discussie en nadenken opgele-

verd.

Bent u geïnteresseerd?

Of wilt u ons iets meer vertellen
over het Eemnesser dialect?

We horen graag iets van u!

Contactpersonen:

Livia van Eijle tel. 035-5882835

Te verkrijgen tijdens de openingstijden van de Oudheidkamer		
	€	
Verjaardagskalender	4,55	
Pentekeningen Nicolaaskerk	0,45	
Ansichtkaarten v.a.	0,70	
De kerk in het midden	4,55	
Rabobank-boek	6,85	
Vrijheidsmonumenten	16,00	
Krijgsgevangene bij de ondergrondse	4,55	
Grootmoederstijd leden	11,35	
niet leden	13,65	
Het Eemland	11,35	
Eemnes, geschiedenis en architectuur	15,70	
Kwartaalboekjes HKE		
oude en nieuwe jaargangen, per exemplaar	4,55	
<i>Voor de liefhebber</i>		
Ingebonden kwartaalboeken 1979-1992	181,55	

HERHAALDE OPROEP

Gezocht: Informatie over het kleinste huisje van Eemnes Wakkerendijk 36

Het is altijd leuk wanneer bewoners iets over hun huis schrijven!

Dit is nu het geval met de heer E. van Andel, die sinds 1993 eigenaar en bewoner is van het pand Wakkerendijk 36, ook wel het kleinste huisje van Eemnes, gelegen naast de voormalige RABO-bank, nu het pand waar Van Breemen, de makelaar en ook de notaris gevestigd zijn.

De heer Van Andel wil graag weten wat er met zijn huis in de loop van de eeuwen is gebeurd. Ook wil hij meer weten over de bewoners. Zo zou hij graag willen weten wie het huisje voor 1940 gehuurd hebben. Daarnaast zou hij willen weten wat dat voor mensen waren. Oefenden ze een bepaald beroep uit? Deden

ze dat aan huis enz.?

Voorts zou hij willen weten of er nog oude foto's van het huis bewaard zijn gebleven.

Iedereen die iets meer kan vertellen over dat karakteristieke huisje Wakkerendijk 36 wordt verzocht contact op te nemen met:

E. van Andel
Wakkerendijk 36
Eemnes
tel. 035-538 6466

Het is de bedoeling van de heer Van Andel om het verhaal over zijn huis uiteindelijk te publiceren in ons kwartaalblad.